

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

2
ДИНАРА

ГОДИНА
XXXII
БРОЈ
1027
3. IX 1971.

ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ

ДАЈ, ЦАРЕ,
АЗБУКУ! ВРЕМЕ
ЈЕ ДА СТАРИ
СЛОВЕНИ ПРЕЋУ
С БУЗДОВАНА
НА ПЕРО!

С ТАКВИМ
АРГУМЕНТОМ
У РУЦИ И МЕ-
НЕ СТЕ УБЕ-
ДИЛИ!

ЦИН МЕЂУ МЕДВЕДИМА. — У лондонском Хајд парку одржан је пре кратког времена необичан пријем: домаћин је био највећи медвед на свету, рачунајући и живе и оне од плиша, а гости групе деце које су се стално смењивале. Циновски меда од плиша висок је преко 3 метра а његова вредност, како кажу у фабрици дејјих играчака која га је израдила, износи око милион и по шт. дин. Али, меда се ни по ту цену не може купити јер му је намењена улога главног скупљача разних добровољних прилога у корист деце.

СОПСТВЕНА БАНДЕРА. — Да би угодни свом псићу, а и избегао могућност да га казне због општењења државне имовине Енглец Џори Хавенгтон начинио је бандеру од пластике. И кад изведе свог пса у шетњу, бандеру забади на раме и постави је где треба.

Веровати или не!

ГЕНЕРАЛ ХАРПАЛУС,
РОБАК И МИЛОВНИК
АЛЕКСАНДРА
ВЕЛИКОГ,
ИСКОРИСТИВШИ
ОДСУСТВО СВОГ
ГОСПОДАРА КОЈИ ЈЕ
БИО НА РАТНОМ ПОХОДУ
У МЕСОПОТАМИЈИ,
ПРОНЕВЕРИО ЈЕ
5000 ЗЛАТНИХ ТАЛЕНАТА
(ОКО 9 МИЛИЈАРА
НОВИХ ДИНАРА).
БОЈЕКИ СЕ
АЛЕКСАНДРОВОГ ГНЕВА,
ХАРПАЛУС ЈЕ ПОБЕГАО
У ГРИКУ И ВЕКИ ДЕО
НОВЦА ПОТРОШИО ЈЕ
ПЛАБАЈУКИ ОНИМА КОЈИ
СУ ГА КРИЛИ. НАЈЗАД ГА
ЈЕ ЈЕДАН ЊЕГОВ ЈАТАК
УБИО 324. ПРЕ
НАШЕ ЕРЕ.

ГОЛОРУК САВЛАДАО МЕДВЕДА

ТОМАС ЈАКОБ ХИРН
ДРВОСЕЧА ИЗ ГМУАЕНА (АУСТРИЈА),
БИО ЈЕ БЕЗ ОРУЖЈА КАД ГА
ЈЕ НАПАО ОГРОМАН МЕДВЕД.
ХИРН СЕ 30 МИНУТА РВАО
С МЕДВЕДОМ
И НАЈЗАД ГА ЗАДАВИО.
ЗА ТАЈ ПОДВИГ
ДРВОСЕЧА ХИРН ДОБИО ЈЕ
ПЛЕМИЈКУ ТИТУЛУ.

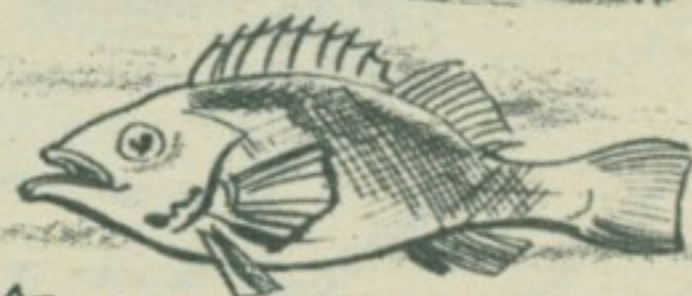
КОД КРАСТАВЕ ЖАБЕ

ПРИЛИКОМ ГУТАЊА
ХРАНЕ ОЧИ СЕ
ЗАТВАРАЈУ А
ОЧНЕ ЗАВУЦИЦЕ
УПАДАЈУ У ГОРЊУ
ПОВРШИНУ УСТА ШТО СНАЖНОМ
ЈЕЗИКУ ПОМАЖЕ ПРИ ПОТИСКИВАЊУ
ХРАНЕ У ЖАРЕЛО.

ОАГОДА РУЦВЕЖИ

У АНУРАДАПУРИ,
НА ЦЕДЛОЊУ,
ВИСОКА 50 МЕТАРА,
САГРАЂЕНА ЈЕ ПРЕ 2100 ГОДИНА
ПОМОКУ МАЛТЕРА КОЈЕМ ЈЕ
ДОДАВАНО
ЗЛАТО И СРЕБРО
У ПРАХУ!

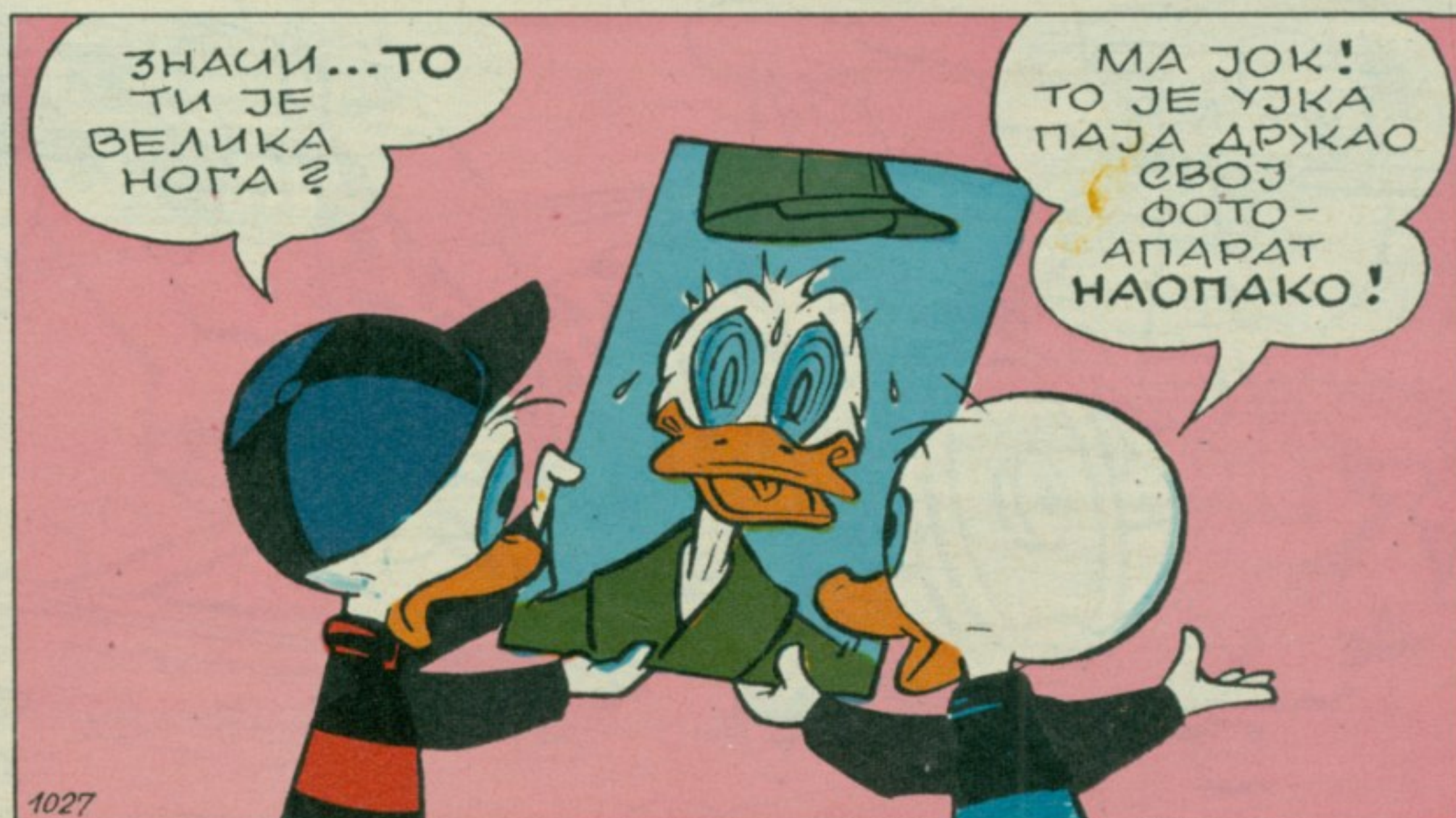

РИБА ВАХЊА

ИЗ НОРВЕШКИХ МОРА
ДОНЕСЕ НА СВЕТ ОДЈЕДНОМ
3500 ЖИВИХ МЛАДУНАЦА.

WALT
DISNEY

ПАЈА ПАТАК

БРАЋА ЈАШУ

Док су лавови урликали а птице певале, седобради ратник клања

Група коњаника јажала је већ данима. Плавокоси ратници били су уморни, али су и даље журили. Видело се да их чека велики и важан посао. Сви су били наоружани копљем, луком, тулцем са стрелама и кратким мачем, а одевени у дуге везене кошуље, платнени огртач и лаке сандале. Групу је предводио седобради Ратомир, први изасланик великоморавског кнеза Растислава који се упутио византинском императору Михаилу III.

Пре тачно 1111 година, у пролеће 860. група се приближила са севера Цариграду, престоници Византинског царства.

ПРОКЛЕТИ КАЛУЂЕРИ

— Шта мислиш, стриче, је ли добро што наш кнез уводи нову веру, хришћанску? — упита седобрадог Ратомира један млади ратник из пратње.

— Ех, добро је, добро, само да није проклетих немачких калуђера који на туђем језику проповедају ту веру. Али уредиће то наш кнез. Сад вам могу рећи да смо због тога превалили о-волики пут.

Ускоро се група сасвим приближила зидинама великог града иза којих се истцало позлаћено кубе цркве Св. Софије обасјано зрацима залазећег сунца.

Сумрак је већ освојио кад Ратомир са пратњом уђе у град кроз северна врата Цариграда. Стража на град-

ским вратима упути их у правцу манастира Мамоса на Златном рогу, близу морске обале, у крчму где су најчешће одседали изасланици из словенских крајева. Већ сутрадан пред само-

чеви. С обе стране престо-ла била су два позлаћена дрвета пуна вештачких птица које су певале покретане нарочитим механизмом. Подно престола била су два вештачка лава. Огромне по-

лу и обратио се императору Михаилу:

— Свемоћни царе! Растислав, моравски кнез, после саветовања са својим кнезовима Морављанима послао ме је теби са поруком коју предајем у твоје светле руке! — И Ратомир клањајући се приђе престолу и предаде цару запечаћени свитак пергамент. Овај пружи поруку своме секретару који га распечати и поче читати:

„Пресветли царе,

наш народ се одрекао незнабоштва и држи се хришћанског закона али немамо таквог учитеља који би нам нашим језиком протумачио праву веру хришћанску да би и друге земље, видећи то, пошле за нама. Пошаљи нам, господару, таквог учитеља јер од вас на све стране добар закон излази.

Поздрав Теби од Растислава, кнеза Моравске.”

НИКО ОСИМ ТЕБЕ

Саслушавши поруку император Михаилу ћутао је неколико тренутака, а онда се обратио кнежевом изасланику:

— Поштовање теби, честити изасланиче и твоје кнезу Растиславу! Саслушали смо поруку која нам је упућена. Будите гости на нашем двору док размислимо о одговору вашем кнезу.

У ствари, Михаилу III већ је знао одговор: никако не сме пропустити прилику која му се изненада указала — да осигура утицај Византије у том делу Европе, а

сузбије немачки. Знао је чак и кога ће послати.

Хитно је сазван сабор који је званично за мисију у земљу Моравску одредио Константина и Методија, већ чувену браћу Солуњане, полемичаре у државним мисијама на Блиском истоку, мисионаре са Дона, Кавказа, Крима.

— Нико ово не може учити осим тебе — обратио се цар Константину. — Даћу ти многе дарове, а ти узми свог брата, игумана Методија и иди. Јер, ви сте Солуњани, а сви Солуњани говоре чистим словенским језиком. — Прво што је Константин упитао цара било је:

— Имају ли слова за свој језик?

— На жалост, немају — одговорио му је цар. Константин се поклонно и напустио царску палату. Хитно је позвао старијег брата Методија из манастира Полихрона и исте вечери, при светлости жишва, пауновим пером на листу пергаменту нацртана су прва слова словенске азбуке.

Ко су били људи којима је византински цар поверио овако тежак задатак?

Ђирило и Методије су Грци. Отац њихов Леон или Лав био је виши официр и имао укупно седам синова. Одрасли су у Солуну играјући се са словенском децом. Касније су завршили високе школе у Цариграду куда су отишли после очеве смрти. Били су ђаци најученијих људи свог времена. Константин се нарочито истицао у граматичи па је веома млад постављен за библиотекара цркве Св. Софије у Цариграду. Био је толико учен да су га звали „Филозоф“.

НАЈТЕЖИ ЗАДАТАК

Методија је по завршеном школовању цар поставио за управитеља једне словенске кнежевине. После извесног времена које је провео на том положају, по обичајима учених људи тог времена, он се закаљује.

По жељи византинског цара браћа су једно време била у верској мисији на Дону, Кавказу и Криму. Мисију покрштавања незнабожачких племена завршили су веома успешно, после чега Методије одлази у манастир Полихрон, а Константин живи усамљеничким животом филозофа у цркви Св. апостола у Цариграду.

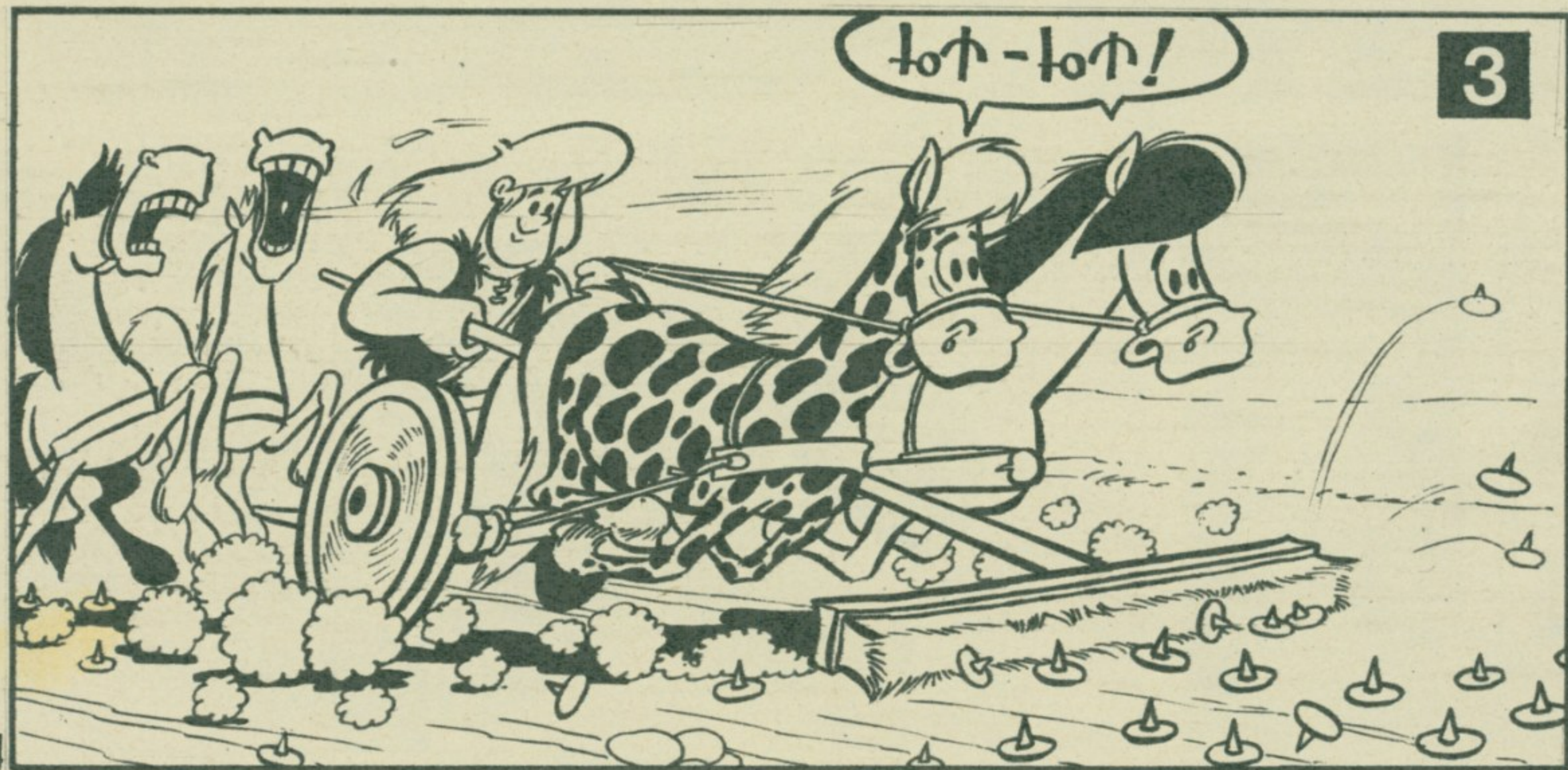
И баш у то време на двор Михаила III долазе изасла-

подне император Михаилу, кога су противници пакосно звали „Пијаница“ примио је изасланике кнеза Растислава у Светој палати — царском дворцу. Словени су застали на улазу заслепљени раскошном и великом дворном за разговоре. У дну је на високом престолу седео цар Византинске империје а за степеницу ниже — прин-

злаћене звери су се с времена на време помоћу опруга подизале на задње шапе и урликале.

Запањен оним што је видео и чуо, задивљен величином дворане и шаренилом одеће многобројних дворана, изасланик кнеза Растислава, Ратомир, пошто се прибрао, пришао је престо-

НА СЕВЕР

јући се пружио је цару поруку са молбом

ници моравског кнеза Растислава, а браћа добијају налог да се припреме за још једну мисију покрштавања, најтежу до тада.

ПО УГЛЕДУ НА ГРКЕ

До дубоко у ноћ седела су браћа над пергаментом договарајући се да азбуку састављају према грчкој аз-

се друга писмена изговарају и казују с мањим отвором уста...

Тако је Константин уз помоћ свог брата Методија почео да саставља прву словенску азбуку. Данима и ноћима седели су и радили, ређала су се слова, буки, вједе, глаголи, док нису дошли до последњег — ижице. Најзад је глаголица, азбука од тридесет осам слова, била готова. А то је био тек почетак великог посла.

хришћански учитељи који су нас различито учили. Ми Словени смо проста чељад и треба нам неко ко би нас поучио истини. Срећни смо што ћемо од вас нашим језиком истину чути.

— Захваљујемо на љубазном дочеку — одговори му Константин — а за посао наш, кнеже, молимо те да одредиш тридесет младих људи како би их научили да нам у раду од помоћи буду.

Кнез Растислав им је дао ученике које су Константин и Методије почели да уче словенском писму. Најбољи међу њима помагали су им при преводу нових књига, а они најбржи преписивали књиге. Истовремено сви су по црквама Моравске проповедали хришћанство на словенском језику из књига писаних словенском азбуком.

Дело Константина и Методија, азбука и учење, почело се користити и ширити по Моравској и даље, по свим словенским земљама.

Нешто касније, не зна се баш тачно кад, настало је ново, млађе словенско писмо — ћирилица. И она је начињена на основу грчког писма одакле су узета 24 слова. Сличност између ове две азбуке је лако уочљива (види цртеж). За оне старословенске гласове којих није било у грчком начињена су посебна слова, углавном према глаголици.

Не зна се ко је састављач ћирилице, претпоставља се да су то ученици Ћирила и Методија који су се из Моравске због неповољних услова вратили у најмоћнију словенску државу тог времена — Симеонову Бугарску. Назив је азбука добила према Ћирилу, оснивачу словенске писмености. Из Бугарске продрла је у Македонију и Рашку и даље на запад. Са Балкана прешла је код Руса што је византинској цркви омогућило многовековни утицај у овим областима. Једно време употређавала су се ова два писма упоредо, али је касније тешку и замршену глаголицу потиснула ћирилица. Глаголица се све више повлачила на запад да би се до наших дана задржала само на нашем Јадранском приморју.

Данас се системом писма у основи којег лежи ћирилица користе народи који говоре на 70 језика и чине 10% становништва Земљине кугле.

М. Т.

буци — минусули чија би се слова могла упоредити с нашим писаним словима. (Грци су у Ћирилово време имали и другу азбуку мајускулу са словима која би по типу одговарала нашим великим штампаним словима.) Нека слова глаголице узета су из азбука које је мудри састављач био упознао пућујући по свету или их је просто сам измислио.

— Прво слово по грчком је алфа, нека прво слово словенске азбуке буде аз — рече Константин.

— А зашто тако, брате, — упита га Методије?

— И Грци су се на јеврејска слова угледали а Јевреји имају прво слово алеф, то се говори детету кад полази у школу а значи „Учи се!“ А алфа на грчком значи „Тражи!“

— Нека прво слово које се даје словенском роду, онима који се уче писмености буде аз — рече Методије. — Аз се изговара са великим отвором уста, а нека

Браћу је очекивао још један тежак задатак: преводње црквених књига на словенски језик. Пошто су радећи више од годину дана превели најпотребније хришћанске свештене књиге са грчког језика на наречје македонских Словена који су живели између Солуна и Цариграда, браћа су са неколико својих ученика кренула 863. године на дуг пут у земљу Моравску.

ДОЧЕК У ВЕЛЕХРАДУ

Три месеца су путовали кроз земље насељене словенским племенима. У јесен 863. године Константин и Методије стигли су у Велеград, град у коме је био двор кнеза Растислава. Обавештен да долазе, кнез их је дочекао са целим народом пред градским вратима и веома радостан поздравио их: — Долазили су нам многи

ИМЕ СЛОВА	ГРЧКА АЗБУКА	ЋИРИЛИЦА	ГЛАГОЛИЦА	ИМЕ СЛОВА	ЧИТА СЕ КАО
АЛФА	Α	А	Ⲁ	АЗ	А
—	—	Б	Ⲃ	БУКИ	Б
БЕТА(ВИТА)	Β	В	Ⲅ	ВЕДЕ	В
ГАМА	Γ	Г	Ⲇ	ГЛАГОЛИ	Г
ДЕЛТА	Δ	Д	Ⲉ	ДОБРО	Д
ЕПСИЛОН	Ε	Е	Ⲋ	ЈЕСТ	Е
—	—	Ж	Ⲍ	ЖИВЕТЕ	Ж
ДИГАМА (F-S)	Ϝ-ϝ	С	Ⲏ	ДЗЕЛО	ДЗ
ЗЕТА	Ζ	З	Ⲑ	ЗЕМЉА	З
ЕТА(ИТА)	Η	И	Ⲓ	ИЖЕ	И, ЈИ, Ј
ЈОТА	Ι	И	Ⲕ	И	
—	—	Ќ	Ⲗ	ЋЕРВ	Ћ
КАПА	Κ	К	Ⲙ	КАКО	К
ЛАМБАДА	Λ	Л	Ⲛ	ЉУДИЈЕ	Л
МИ	Μ	М	Ⲝ	МИСЛИТЕ	М
НИ	Ν	Н	Ⲟ	НАШ	Н
ОМИКРОН	Ο	О	Ⲡ	ОН	О
ПИ	Π	П	Ⲣ	ПОКОЈ	П
РО	Ρ	Р	Ⲥ	РЦИ	Р
СИГМА	Σ	С	ⲧ	СЛОВО	С
ТАУ	Τ	Т	ⲩ	ТВРДО	Т
—	—	У	ⲫ	УК	У
ФИ	Φ	Ф	ⲭ	ФРТ	Ф
ХИ	Χ	Х	ⲯ	ХЕР	Х
ОМЕГА	Ω	Ω	ⲱ	ОТ	О
—	—	Ц	ⲳ	ШТА	ШТ, ЧАКШ
—	—	Ч	ⲵ	ЦИ	Ц
—	—	Џ	ⲷ	ЧРВ	Ч
—	—	Ш	ⲹ	ША	Ш
—	—	Ѣ	ⲻ	ДЕБЕЛО ЈЕР	
—	—	Ѥ	ⲽ	ТАНКО ЈЕР	
—	—	Ѧ	ⲿ	ЈЕРИ	РУС ЗИ
—	—	Ѩ	ⲏ	ЈАТ	ЈЕ, ЈА
—	—	Ѭ		ЈА	ЈА
—	—	Ѯ		ЈЕ	ЈЕ
—	—	Ѱ		ЈУ	ЈУ
—	—	Ѳ		ЈУС МАЛИ	НАЗАЛНО Е
—	—	Ѵ		ЈУС ВЕЛИКИ	НАЗАЛНО О
—	—	Ѷ		ЈОТОВАНИ М. ЈУС	ЈЕ
—	—	Ѹ		ЈОТОВАНИ В. ЈУС	ЈО
КСИ	Ξ	Ξ	ⲫ	КСИ	КС
ПСИ	Ψ	Ψ		ПСИ	ПС
ТЕТА	Θ	Ψ		ТКИТА	ТХ
ИПСИЛОН	Υ	Υ	ⲱ	ИЖИЦА	Ї

НАГРАДНИ КОНКУРС

РЕШИ ТАЈНУ ЗАГОНЕТНИХ СЛОВА!

Да би могао да учествујеш у овом интересантном наградном конкурс, потребно је само да учиниш следеће:

1) Погледај добро ове две стране, а нарочито табелу са азбукама.

2) Преведи и напиши својим писмом шта кажу јунаци на сва три цртежа.

3) Дописницу са одговором и својом читко исписаном адресом пошаљи „Политикином забавнику“, 11001 Београд, пошт. фах 124, најкасније до 15. септембра 1971. године.

Међу онима који пошаљу тачне одговоре извући ће се на срећу добитници лепих награда:

I награда ШАТОР (вредност 70.000 ст. динара)

II награда САБРАНА ДЕЛА ВУКА КАРАЦИЋА (вредност 36.000 ст. динара)

III награда ПРАВИ ЛУК СА СТРЕЛАМА (вредност 25.000 ст. динара)

ДИКАНОВЕ АВАНТУРЕ

ПУТ У СИРМИЈУМ

РАТ ПРОТИВ РАЗБОЈА

Кроз звездану и мирну ноћ тихо се кретала чета људи у савршеном војном поретку. Месечина је обасјавала секире и мускете, старе пушке на фитиљ. Многи су их чули и видели али су ћутали и чекали. Јер, та тиха чета, наоружана и одлучна, марширала је у бој као предводница армије лудита. Сви радни људи желели су њој добро.

Тим лудитима, припадницима младе британске радничке класе, је био циљ да униште машине у великој предioniци јер су оне одузимале хлеб занатлијама и радницима у текстилној грани.

ПРВИ ПУТ СУ ПОБЕЂЕНИ

Знали су да је власник предioniце најмислио људе са оружјем да бране његову фабрику и зато су се и сами наоружали. Кад су се приближили фабрици, млади вођа Џорџ Мелор издао је неколико наређења у мраку. Његови људи су се поделили у три групе и опрезно пошли према фабрици.

У предioniци се упалило светло. Власник је пробудио плаћенике и наредио да заузму своја места. Затим је полако отворио тешка врата и са фењером у руци пошао у извиђање. Напољу је било мрачно и тихо.

А онда су одједном из мрака запраштали меци. Ломила су се прозорска стакла и уз звекет падала на земљу. Власник фабрике једва је успео да још неповређен утрчи у зграду.

Запуцало је и са друге стране. Лудити су сада, напољу и на чистини, били права мета браниоцима. Њихови плотуни су ударили у зграду али нису погађали плаћенике. Уместо тога они су осветљавали нападаче и откривали њихов положај у мраку. За кратко време седморица су лежала на тлу и млади Мелор је наредио повлачење. Било је то први пут да су лудити побеђени.

Међутим, имали су тако јаку подршку да судови, чија је дужност била да успоставе ред, нису могли да сазнају име ниједног лудите. Судије и њихови сарадници примали су претећа писма у којима се говорило о њиховој смрти и грађанском рату ако наставе са истрагом.

СВЕДОК ЈЕ ПРОГОВОРНО

Покрет лудита, који су покренули пролетери и осиромашене занатлије да би вратили индустрију у своје руке, био је тако тајан и тако добро организован да би се и данас о њему мало

знало да Џорџ Мелор, вођа групе из Хадерсфилда, није одлучио да убије Вилијама Хорсфалда како би подигао морал својих људи. Хорсфалд је био локални магнат који је међу првима почео да примењује ефикасне модерне машине.

Његову фабрику су чували наоружани људи и један топ, али о свом обезбеђењу није водио много рачуна. Мелор и још тројица су га убили на усамљеној мочвари. Један убица је ухваћен и, као крунски сведок, одао имена осталих.

Због тога је јануара 1813. године у Јорку обешено 17 локалних лидера лудита, јер је претходне године био донесен закон по коме ће сваки лудита за најмање недељу бити кажњен смрћу. То је довело до пропасти покрета лудита, али само привремено. После три године он је поново оживео у Мидленду.

Прогонства и сурове казне захтевале су од лудита велику тајност и опрезност те се данас не зна тачно ни како је њихов покрет добио име. Претпоставља се да је оно настало по извесном Неду Луду, раднику из Лејчестера.

Није сигурно да је Нед Луд уопште постојао, али постоји легенда која је за њега везала читав лудистички покрет. Прича се да је једном Нед Луд у бесу почео страшно да удара по разбоју за чарапе и тако први у историји радничког покрета разбио једну машину. Разбој је оштећен и онеспособљен за рад. Тако су незапослени плетачи чарапа, који су мрзели разбоје јер су они могли да замене на послу бар десеторицу људи, дошли на идеју да и сами почну да уништавају разбоје верујући да ће тако поново добити своја радна места. После обављеног напада на машине, обично су говорили: „Нед Луд је то учинио“.

ЗЕМЉА ЈЕ МИНИРАНА

И поред строгих закона и оштрих казни, покрет лудита се од 1811. до 1816. веома проширио у средњој и северној Енглеској. Лудити су веровали да су машине главни узроци тешког живота те су их масовно уништавали. За време њихових похода и после њих причало се како Нед Луд уништава машине, често у једној ноћи у местима која су удаљена по стотину миља.

По легенди о Неду Луду локални вођа сваке групе лудита називан је „генерал Луд“ а одлуке чланова покрета доношене су на „суду Луда“.

Иако има мало података о члановима покрета, узроци његовог постанка су прилично разумљиви. Енглеска је у то доба била у тешкој економској кризи. Ратови са Наполеоном до крајности су исцрпили земљу и није било новчаних средстава за подизање индустрије која би могла да запосли велики број људи. Великим порезима које је узимала држава је требало да исплати ратове, а људи су трчали у немаштини.

Године 1811. кад је пок-

рет лудита постајао све бројнији, земља се налазила у најтежем положају. Америка је била најбоље тржиште за енглеске вунене и чипкане производе, а сада су се и ове две земље припремале за ратни сукоб. Фабрикантима је преко ноћи одузето богато америчко тржиште, а њихови радници били су принуђени да се придруже великој и очајној војсци незапослених.

Банде лудита биле су тако добро организоване те су многи страховали да ће

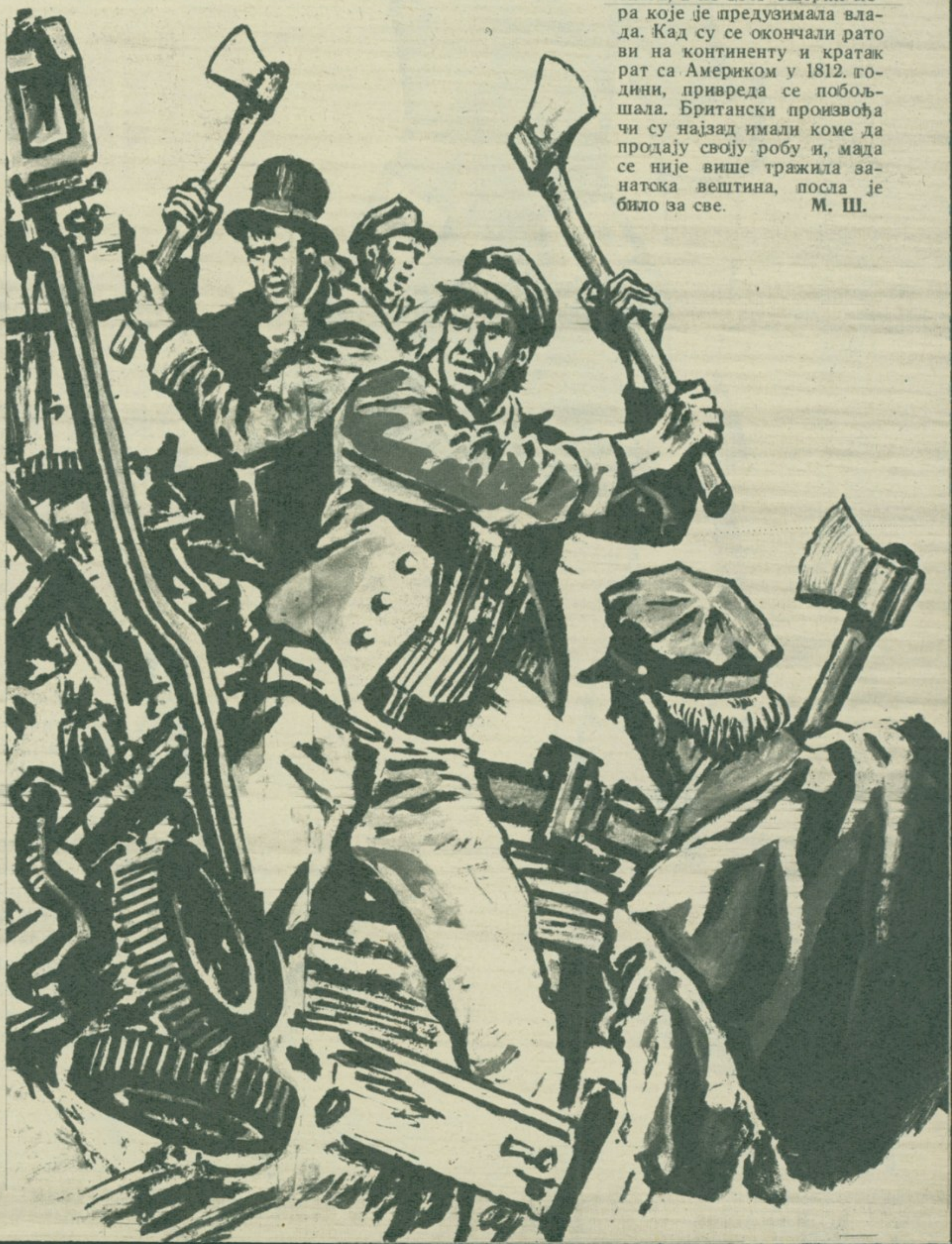
њихов покрет прерасти у револуцију. Сер Валтер Скот, познати писац, писао је у то доба: „Земља је минирана испод наших ногу“.

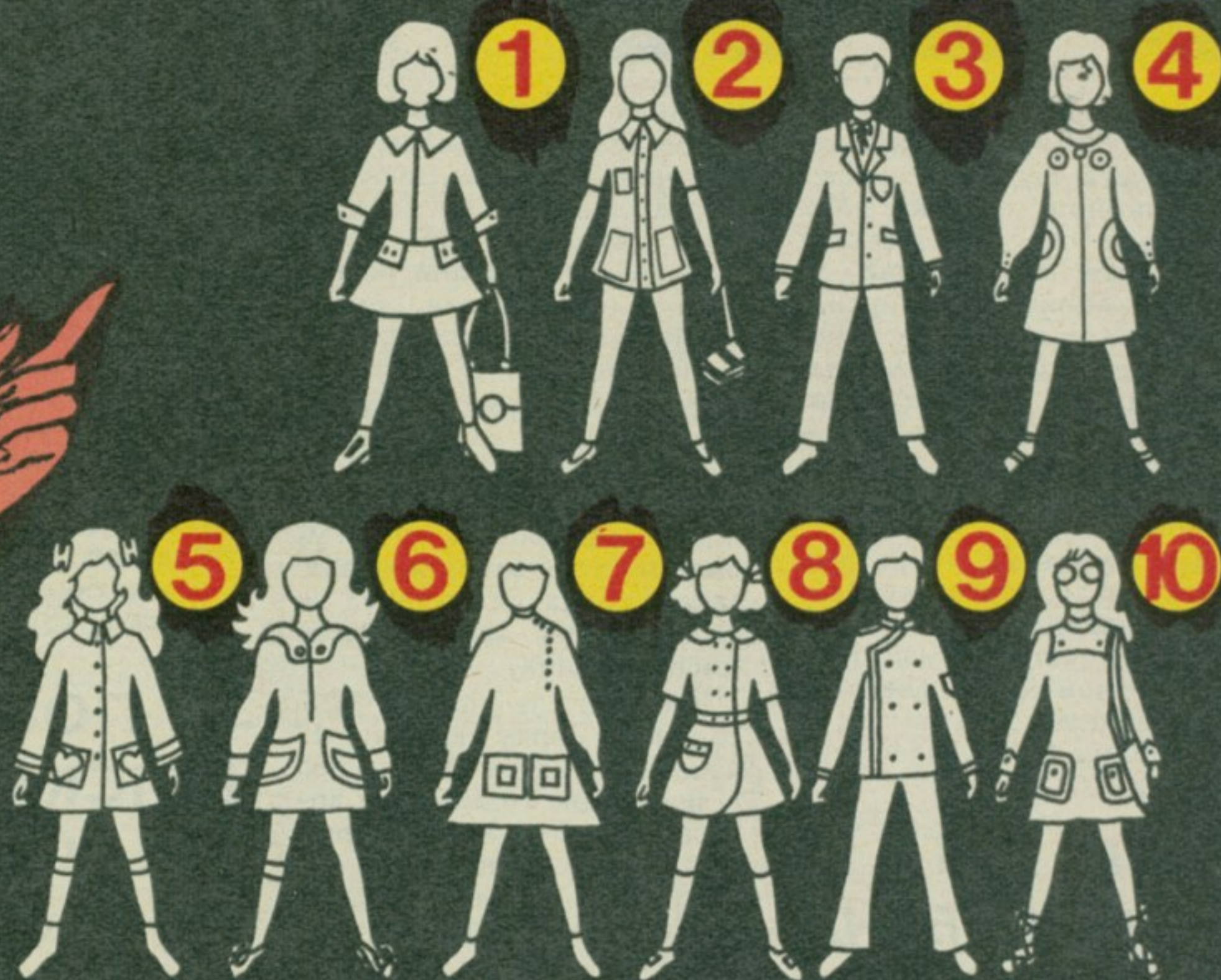
Али Скот није био у праву. Револуција није била циљ лудита. Они су тражили посао и зараду како би обезбедили најминималније потребе за опстанак.

У целом средњем и северном делу земље групе од по 50 и више људи окупљале су се ноћу, договарале се и заклињале на тајност до смрти, онда одлазиле до неке фабрике уништавале машине и нестајале. Већина тих људи никад није откривена. Војска је била немоћна да им се супростави иако је 1812. године на северу земље било више војника него што их је Веллингтон имао за борбу против Француза.

Лудизам је нестао јер је нестала његова погонска снага, а не због оштрих мера које је предузимала влада. Кад су се окончали ратови на континенту и кратак рат са Америком у 1812. години, привреда се побољшала. Британски произвођачи су најзад имали коме да продају своју робу и, мада се није више тражила занатска вештина, посла је било за све.

М. Ш.

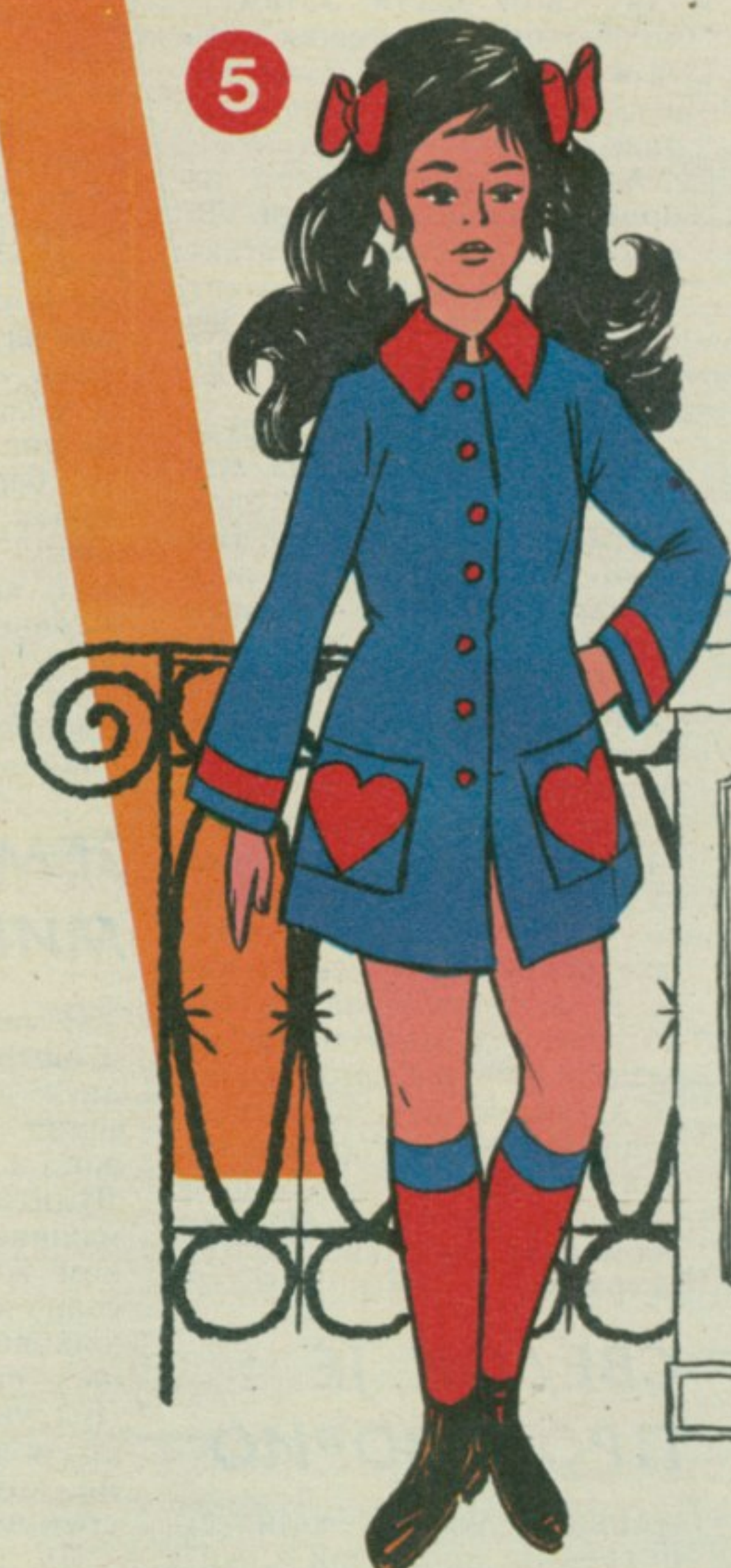

У ШКОЛУ У ЗАБА

**ЧИТАОЦИ
КРЕИРАЈУ,
ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК
ШИЈЕ
И ПОКЛАЊА!**

Кецеље које сте сами креирали имаћете за почетак ове школске године. Наравно, не сви већ само ових 10 читалаца чије моделе доносимо у овом броју а које је међу приспелих 1720 модела изабрао специјални жири ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА и његов председник познати модни креатор Чедомир Чедомир.

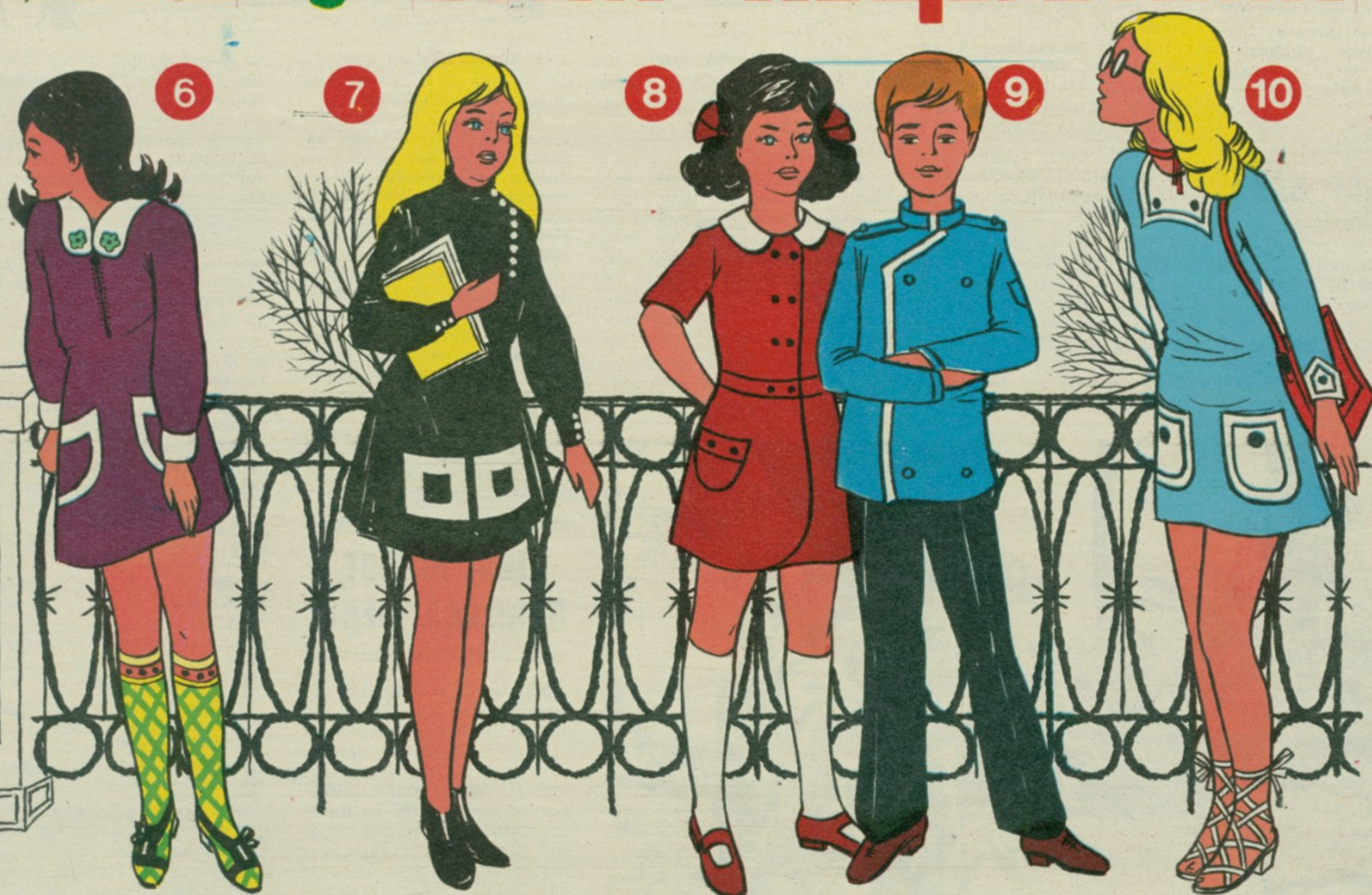
Моделе ће израдити и награђеним читаоцима послати Чедомир Чедомир.

1. СОФИЈА ШАРАИ, Утвин аеродром бр. 119, Панчево; 2. МИЛАНКА МАРКОВИЋ, Максима Горког 55/1, Нови Сад; 3. БРАТИСЛАВ ЈАЊИЋ, Јабланичка 2, Ниш; 4. МАРИНА КРМПОТИЋ, Војновићева 3/II, Загреб; 5. АМИРА КУЧУК-АЛИЋ, Загребачка 24/I, Сарајево; 6. ВЕСНА СТАНДЛОВИЋ, Драгомира Гајића Б-9/7, Крушевац; 7. НАДА ПАПИЋ, Велебитска 1/VI, Задар; 8. МИРЈАНА ТОМИЋ, Вуковарска 100/II, Осijek; 9. ГАЛЕБ БАЗДУЉ, Борише Ковачевића 67, Дувно; 10. СВЕГЛАНА ВЕСЕЛИНОВИЋ, Нушићева 3, Шабач.

ВНИК ВИМ КЕЦЕЉАМА

МАЧЕВАЛИ СЕ

20 ГОДИНА

ДИПОН И ФУРНИЈЕ СУ СЕ, ПО ДОГОВОРУ, БОРИЛИ КАД ГОД БИ СЕ СРЕЛИ СВЕ ДОК ЈЕДАН ОД ЊИХ НИЈЕ ОДЛУЧИО ДА СЕ ОЖЕНИ

Пријатна вечера ближила се крају. У једном углу просторије група виших официра расправљала је о тактици. Један од њих, пуковник Фурније, показивао је уз помоћ ножева и виљушки како би он уништио Британце код Детингема. У том тренутку пришао је послани, салутирао и пружио пуковнику неку поруку. Фурније је прочитао и насмешио се. А затим се обратио свом колеги, такође вишем официру:

— Од Дипона. Налази се 90 километара одавде и спреман је за нови сусрет. Хоћеш ли да будеш мој секундонт?

Официр се сагласио и Фурније је рекао:

— Одлично!

На свој миран и углађен начин припремао се да још једном стави живот на коцку. Двобој с Дипоном никако није био обичан: трајао је већ десет година, а трајаће још десет. Можда је то најчуднији двобој у историји.

СВЕ ЗБОГ БАЛА

Све је почело 1784. године у Страсбуру. Фурније, тада хусарски капетан, изазвао је на двобој и убио једног младог Аустријанца. Генерал Моро, Фурнијеов старешина, био је љут због тог убиства. Приређи-

вао је бал за угледне грађане, коме је требало да присуствује и Фурније. Генерал се плашио да не дође до неког инцидента са цивилима. Позвао је свог ађутанта, капетана Дипона, и поверио му своју бојазан. Капетан је брзо смислио решење: ако се Фурније усуди да дође на бал, он ће му забранити да уђе.

Те вечери Дипон је стајао крај врата и међу елегантно одевеним гостима погледом тражио Фурнијеа. Најзад, угледао га је и запречио му пут. Почели су да се свађају и Фурније, веран свом кавгаџијском обичају, изазвао је Дипона на двобој.

ДВОБОЈ У ЗОРУ

Састали су се рано следећег јутра. Обојица су били врсни мачеваоци и ни један није могао да стекне предност. Најзад, Дипон је разбио Фурнијеову одбрану и успео да га рани.

Месец дана касније, када се Фурније опоравио, опет су укрстили мачеве. Овог пута је Дипон рањен.

Трећи пут су обојица задобили ране, али двобој није решен. Било је јасно да ће дуго потрајати. Зато су се договорили о условима двобоја: сукобиће се сваки пут кад се нађу на удаљености мањој од 150 км, с тим што ће сваки прећи

пола пута. Борба треба да се настави све док један не призна да је побеђен или док не добије задовољење.

И тако се двобој настављао. Европа је била раздирана ратом и официри су се често налазили на раздаљини мањој од 150 км. Никада не би пропустили да се сусретну и, у ствари, радовали су се том укрштању мачева. А ипак, ништа је није могло решити: обојица су подједнако мајсторски владали мачем.

Најзад је Дипон одлучио да оконча овај двобој јер је желео да се ожени.

Отишао је у Париз и потражио Фурнијеа. Овај, мислећи да је као и обично дошао да укрсте мачеве, дочекао га је са боцом црног вина и исуканим мачем. Међутим, на његово изненађење, Дипон му је предложио да промене начин борбе: желео је да се боре револверима. До тада су из бегавали ватрено оружје, јер је Дипон имао веома мало искуства с њим, док је Фурније био врсни стрелац; виђали су га како револверским мецима погађа луле у устима својих хусара који су у галопу јахали крај њега.

ТВОЈ ЖИВОТ ПРИПАДА МЕНИ!

Фурније је учтиво, али отворено рекао Дипону да мисли да је луд и предложио да бар одложи сусрет за неки други дан. Али, Дипон је био упоран: смислио је начин који ће им омогућити да буду равноправни. Сваки ће, наоружан с два пиштоља, у којима је био само по један метак ући у шуму, трагати један за другим и пуцати кад се угледају.

Тако су учесници двобоја нестали у шуми. Дипон

је одмах нашао добар заклон у близини дрвета и пошао ка њему. Када се тихо спустио иза дебла, угледао је на свој ужас како се Фурније склања иза једног жбуна тачно преко пута. Поново нико није имао предност.

Дипон то није више могао да издржи. Опрезно је раширио једно крило свог огртача изван дебла, а тело нагнуо на другу страну дрвета. Следећег тренутка је Фурнијеов метак пролетео кроз тканину.

Задовољан, мада и преstraшен резултатом своје варке, Дипон је сада раширио огртач с друге стране дебла. Држећи пиштољ у левој руци као да је спреман да пуца, пружио је шешир да мало вири и — други Фурнијеов метак га је пробушио, али Дипон није био рањен. Изишао је из заклона и, држећи пиштоље у рукама, пришао Фурнијеу који је бледог лица изишао из свог заклона:

— Могао бих да те убијем ако желим — рекао је.

— Учини што хоћеш — промрљао је Фурније мрачно.

— Сада ти нећу ништа — одговорио је победник. — Само запамти да твој живот припада мени. Никада више да ми ниси изашао на очи! Ако то учиниш, испалићу ти оба метка у главу. Знаш да на то имам право!

Био је то њихов последњи сусрет.

НАРЕ-
БУЈЕМ: ОБИКИ
СТРАТЕШКА
МЕСТА
ОЗНАЧЕНА
НА МА-
ПИ...

ЖИВИ РОБОТ НИЈ

ПСИХОЛОШКИ РАТ

ДАНАС СЕ ВЕРУЈЕ ДА СУ УБИЦЕ
БРАЋЕ КЕНЕДИ УЧИНИЛЕ ЗЛО-
ЧИН ПОД ДЕЈСТВОМ ХИПНОЗЕ

Да се то не би догодило, гласнику под хипнозом саопштава се више лажних по-
рука које имају једини циљ да збуне противнике уколико им агент падне у руке. На тај начин гласников мозак претворен је у магнетофон са више канала. Противник мора да зна не само како ће тај магнетофон ставити у покрет него и који канал треба да укључи — иначе ће добити лажну информацију.

ИСПИРАЊЕ МОЗГА

Још у старом веку вођен је психолошки рат. Оружје тог доба биле су разне обмане, застрашивања, лукавства чији је циљ био да се противник уплаши. У другом светском рату Хитлер је наслутио страшну моћ психолошког оружја па је Гебелсу, свом министру пропаганде, пружио фантастичне могућности за рад (радио-средства, авиони за бацање летака).

Тек после другог светског рата у многим земљама разрађене су праве и врло опасне научне методе за деловање на људе, појединачно или у маси, али се о

њима мало зна и нерадо говори. Једна од њих је такозвана „брејнвошинг“ или „испирање мозга“ којом се код људи бришу њихови ранији политички ставови и усађују сасвим супротни.

За време рата у Кореји 21 Американца одбио је да се врати из заробљеништва у САД, сваки трећи је сарађивао са непријатељем, а ниједан није ни покушао да побегне из логора. Што је најзанимљивије, у заробљеништву су створене групе антиамерички расположених Американаца који су сасвим искрено нападали своју земљу!

Зна се поуздано да се према заробљеницима у Кореји поступало сасвим добро. Како су се онда у овом и сличним случајевима заробљени војници изменили?

Међу заробљеницима одаберу се психички најлабилнији. Њима вешт политички агитатор почиње да усађује своје мишљење. Кад се „обука“ заврши, ови заробљеници сами постају агитатори међу својим друговима.

Психички и политички неприпремљени Американци или су потпуно падали под њихов утицај или су, колебајући се између две „исти-

не“, западали у тако тешку депресију. Тако је 38 одсто америчких заробљеника умрло у севернокорејским логорима иако су смештај, исхрана и поступак према њима били сасвим добри!

ЦРНО ЈЕ БЕЛО!

Француски научник Жозеф Коен Сеа добио је од своје владе задатак да пронађе лакво психолошко оружје које ће моћи противнике да преобрати у присталице, а непријатеље у послушну јагњад. Професор се дао на посао и пронашао толико страшно оружје да се од њега уплашила и сама француска влада!

Он је употребио — филм, на изглед сасвим обичан, али тако снимљен да делује на гледаочеву свест. Први део филма има задатак да „разоружа“ гледаоца тако да потпуно изгуби контролу над својом вољом. Тада, у другом делу филма, кад је већ спреман да прими нове идеје, гледалац добија наређење како да се понаша и шта треба да воли, а кога да мрзи.

Стручњаци тврде да би, на пример, чак и Вијетна-

Овога пута Енглези су веровали да се потпуно могу поуздати у свог агента. А његов задатак је био заиста важан и опасан: преносио је супертајну поруку грчким партизанима да се савезници те 1944. године неће искрцати на Балканско полуострво. Када би Немци сазнали за овај план, могли би да повуку велики део својих снага које су остале у Грчкој, Бугарској и Југославији и пребаце их тамо где се претпостављало да би америчке и британске трупе могле да изврше инвазију.

Агент кога су послали био је заиста поуздан. Он уопште није знао да преноси поруку! Ако би и пао у руке непријатеља, ни најбрижљивији претрес не би ништа открио код њега јер је порука била записана — у његовом мозгу! Британски стручњаци за тајно ратовање хипнотисали су га и тек тада му саопштили текст поруке. Кад је престало дејство хипнозе, агент се више ничег није сећао.

АГЕНТ ЈЕ ПРОПЕВАО

Па ипак, догодило се оно о чему Енглези нису могли ни да сањају. Немци су ухватили агента, подвргли га хипнози и он им је, као прави магнетофон, од слова до слова издиктирао садржину тајне поруке на основу које су Немци знатно смањили своје снаге у Грчкој. Тек после рата савезници су сазнали да је њихов агент „пропевао“ — то им је рекао лично начелник Шестог одсека немачке обавештајне службе.

Е ПРОМАШИО

мац, члан Фронта националног ослобођења, који се из убеђења бори за своју земљу, викао „Живео Никсон!“ после једног филма ове врсте. Американци не кажу да ли су заиста изводили

који су се у тренутку злочина налазили под хипнозом.

ТАЈАНСТВЕНИ ПУТНИК

Али војне и обавештајне службе великих земаља не баве се само тиме. У последње време заинтересовале су се и за области које досад нису биле сматране науком, за парапсихологију или како је још зову — окултизам.

Дуго се сматрало да човек не поседује никакве натприродне моћи које су изван познатих физичких закона, да не може, на пример, да чита затворену књигу, или својим мозгом шаље поруке на даљину, да предвиђа будућност и слично. Па ипак, у супертајним лабораторијама праже се одговори на питања да ли телепатија (преношење мисли на даљину), психокинеза (деловање мисли на ствари и људе) и уништавање објеката „мисаоним зраком“ заиста постоје и да ли могу да се искористе у војно-шпијунске сврхе.

САД и СССР су демантовали да се у њиховим војним лабораторијама експериментише с телепатијом, али је ипак у јавност процурила вест о мистериозном путнику на америчкој атомској подморници „Наутилус“. Он се сваког дана та-

чно у одређено време, затварао у своју кабину и у свој дневник, као по нечијем тајанственом диктату, уносио следеће знаке: крст, троуглуку таласасту линију, круг, и звезду. То су такозвани Зенерови знаци који се у свим земљама користе у телепатији.

Касније се сазнало да је овај путник био „пријемник“ коме је неко из Пентагона мислима преносио Зенерове знаке. Док је „Наутилус“ под водом пловио око света, ова два човека

играла су необичну игру. „Предајник“ у Пентагону морао је да се веома концентрише кад је слао поруке, док се „пријемник“ на подморници сасвим опуштао док је уписивао знаке тачно оним редом како му овај други диктира.

ВИДОВИТИ ЉУДИ

Према неким подацима не познати са „Наутилуса“ ухватио је сасвим тачно при-

личан број можданих емисија.

Совјетски Савез овим проблемима посвећује велику пажњу. У овој земљи основан је чак и Институт за парапсихологију који води познати научник Л. Васиљев, аутор већег броја књига о телепатији.

Последњих година било је много написа у совјетској штампи о необичним својствима појединих људи. Неки листови су широко описивали како једна девојка под прстима осећа боје, како нека жена погледом помера ствари на столу, итд. О тим појавама давали су објашњења чак и познати совјетски научници, али се увек писање о овим случајевима изненада прекидало.

У неким земљама се експериментише чак и са видовитошћу. По веровању народа видовит човек је онај који може да види догађај који се збио веома давно или који ће се тек догодити у будућности. Неки од њих способни су чак и да прочитају супертајне и најкомпљикованије војне шифре, и то кроз непрозиран коверат.

Тако је једном неком француском видовњаку с којим је војска експериментисала дата потпуно нова шифра за коју су стручњаци сматрали да је потпуно неразумљива, без кључа. Али, творци нове шифре били су веома разочарани када је видовњак већ после два минута мирно казао:

— То је Лафонтенова басна „Два голуба“. — Он је то учинио много брже него специјалне машине за дешифровање чак и кад је у питању много једноставнија и лакша шифра. С. С.

такве експерименте над својим заробљеницима у Вијетнаму, али се зна да су уплашени Французи престали да финансирају овај пројект иако су на њега утрошили пола милијарде франка.

Ако се усаврши овај начин деловања на људе удружен са хипнозом и „брејново шингом“, могућно је чак и од руководиоца страних земаља створити своје агенте. На пример, приликом неке пријатељске посете, страни функционер или чак државник може се психолошки припремити за одређене задатке тако да ни сам тога није свестан!

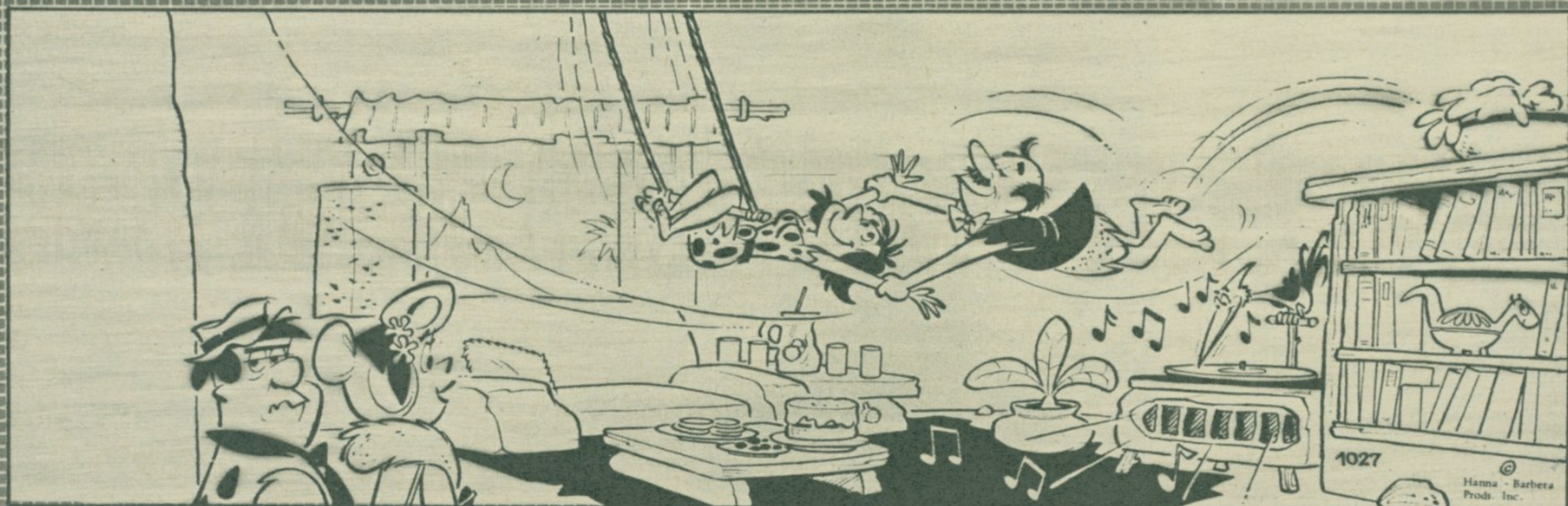
Исто се, још много лакше, може постићи са обичним грађанима. Овако „програмирани“ да изврше одређени задатак, живи роботи ступају у дејство на одређени сигнал преко телефона, радија или телевизије, на неку реченицу из писма или новина.

Неки амерички стручњаци сматрају да су овим поступком припремљене убице председника САД Џона Кенедија и његовог брата Роберта. Није немогуће да су Освалд Ли и Сирхан Сирхан били само живи роботи

Злато и Терибла

ЖИВОТИЊСКО ЦАРСТВО

1

ПАПАГАЈ — Познато их је преко 300 врста а живе у шумама и пољима свих тропских области јужне Земљине полулопте. Величине су различите — од **аре** који може имати читав метар од главе до краја репа до **аустралијског** од два десетак сантиметара. Али, сви имају снажан велики повијен кљун којим лако пробијају тврду кору плодова којима се хране и ноге с првом и четвртом канџом окренутом уназад. Папагај је сипатична весела птица дивних боја, лако може да се припитоми а неке врсте могу се научити да говоре.

2

ШЉУКА — Ловцима је познато да је шљуку тешко наћи на дрвету јер ова дугокљуна птица живи на тлу, у трави или на голем земљишту где се хране инсектима. Перје јој је таквих шара да се мешају с околином и зато се тешко примећује. Добра је летачица али се летењем бави скоро само за време јесење и пролећне сеобе. Гнезда прави у рупама и обично снесе 4 јајета. При гнезђењу производи јак шум крилима и тада је најлакше лови. Има је много врста: **обична, шумска, ричка, бекасина, америчка, европска.**

НАГРАДНИ КОНКУРС: Чувајте ову страну! Одговорите на крају серије на питање. Награде: Бицикл, часовници, књиге.

РИП КИРБИ: ОСВЕТА

Ово су очи
Кисмет Килдер
продорне, радоз-
нале очи које на
свет гледају с
једним јединим
циљем...

У једном је Рип Кирби осетио да га увек и на сваком
месту посматрају те необичне очи. Да ли он то само уо-
бражава или Кисмет Килдер примећује само
њег а не марећи за многобројне удвараче...

ЖЕНЕ СУ СЕ УЗНЕМИРИЛЕ...

ЈЕСИ ЛИ
ЧУЛА, ДРАГА?
КИСМЕТ
ЈЕ ОПЕТ
У ГРА-
ДУ!

ОНДА КУ
ХАРИЈА
ПОНОВО У
КУКНИ
ЗАТВОР!

... А ЊИКОВИ
МУЖЕВИ БИЛИ
СУ ЗАДИВЉЕНИ...

НЕШТО
СТЕ МИ
ЗАМИ-
ШЉЕНИ?

ДОСТА МИ ЈЕ
НАГАЂАЊА, ДЕСМО-
НДЕ! МОРАМ ДА
ДОЗНАМ ЗАШТО
СЕ ТА ДЕВОЈКА
ТАКО ПО-
НАША!

ЗАВИДИМ
ВАМ! МОРА
ДА ЈЕ
ДИВНО
СТУДИРАТИ
У ПАРИЗУ...
ПА ЈОШ
СЛИКАР-
СТВО!

ПА... РЕЦИМО
ДА ЈЕ ТО БИЛА
ЗАНИМЉИВА
ПРИПРЕМА
ЗА БУДУЋ-
НОСТ!

ТРЕБАЛО БИ
ДА НЕКО **ВАС**
ПОРТРЕТИРА МАДА
НЕ ЗНАМ УМЕТНИ-
КА КОЈИ БИ УМЕО
ДА НАСЛИКА
ВАШЕ ОЧИ!

МЕНЕ?
НЕМАМ ТАКВИХ
ЖЕЉА!
МОЈ
ЖИВОТНИ
ЦИЉ ЈЕ
ДАЛЕКО
ОД ТОГА!

ОДЛИЧНО,
КИСМЕТ!
ДОБРО ЈЕ
ДА СИ
СЛИКУ
ЗАВРШИ-
ЛА ЗА
ИЗЛОЖ-
БУ!

НИСАМ ЊОМЕ
ЗАДОВОЉНА, ЖАК!
АЛИ ОД ИЗ-
ЛОЖБЕ НЕКУ
ОДУСТАТИ!

ОБЕКАО САМ
ТИ ДА ЂЕ ИЗЛОЖ-
БА БИТИ УС-
ПЕХ! ДОКИ ЂЕ
СВИ КРИТИ-
ЧАРИ И...

НЕКА
ТЕ
ОНИ
НЕ
БРИ-
НУ...

АЛИ
ЈЕДАН
ЧОВЕК
МОРА
ДОКИ...
РИП
КИР-
БИ!

ОКРУЖЕН СВОЈИМ ОМИЉЕНИМ
БУРМУТИЦАМА КОЈЕ СВИРАЈУ, "ЧИ-
КА ТВИНК" ЈЕ ПРОВОДИО ПРИ-
ЈАТНО ПОПОДНЕ...

НЕ ВОЛИМ
ДА ЧУЈЕМ
ТАКВЕ
РЕЧИ!
ЛЕПОТА И
ГОРЧИ-
НА НЕ
ИДУ
ЗАЈЕД-
НО!

ЧИКА ТВИНК,
ПОСЛЕ ТАТИНЕ
СМРТИ...ТИ СИ МИ
БИО НАЈБЛИЖИ
НА СВЕТУ! МИСЛИ-
ЛА САМ ДА
КЕШ РАЗУМЕТИ!

СВЕДОЧЕЊЕ РИПА
КИРБИЈА ПОСЛА-
ЛО ЈЕ МОГ ОЦА У ЗАТ-
ВОР...КАО УБИЦУ!
А ЈА ЗНАМ ДА ЈЕ
ТАТА БИО НЕ-
ВИН!

КИРБИЈЕВА
УЛОГА У
ТОМ СЛУЧА-
ЈУ БИЛА
ЈЕ НЕ-
ВАЖНА!
ЗАБОРА-
ВИ...

НИКАД!
ОН ЈЕ УБИО МОГ
ОЦА! СРЕКОМ, ОН
НИЈЕ ИМАО НИ
ПОЈМА О МОМ
ПОСТОЈАЊУ!
ОН МИСЛИ
ДА ГА ЈА
ВОЛИМ...

ЧУЈТЕ, КИРБИ!
ОВО ЈЕ ТРЕКА
ПАРТИЈА
КОЈУ ДАНАС
ПУБИТЕ!

ДАНАС МЕ
СРЕКА
НЕ СЛУ-
ЖИ...

ПА...ЗА
ПРОМЕНУ...
ПРУЖИЛИ
СТЕ МИ
ПРИЈАТНО
ПОПОДНЕ!

БАР
НЕКОГ
ДА
МАЛО
УСРЕ-
ЊИМ!

СТРАХОВИ-
ТО САМ
ПОТИШТЕН
БЕЗ КИСМЕТА!
МНОГО МИ
ЈЕ ВИШЕ
СТАЛО ДО ЊЕ
НО ШТО
САМ МИС-
ЛИО!

МАДА НИСМО У СРОД-
СТВУ...ЗОВЕШ МЕ ЧИ-
КОМ ЈЕР САМ ДУГО
ПОЗНАВАО ТВОГ ОЦА!
У ИМЕ ТОГ ПРИЈАТЕЉ-
СТВА НЕШ-
ТО КУ
ТЕ МО-
ЛИТИ!

А
ШТА
ТО?

ОСТАВИ СЕ ТОГ
ПЛАНА О ОСВЕ-
ТИ! ОН ЈЕ СА-
МО ВРШИО СВО-
ЈУ ДУЖНОСТ
КАД ЈЕ СВЕ-
ДОЧИО!

ИПАК ЈЕ ОН
ПОСЛАО
ТАТУ У
ЗАТВОР!
ЗАКЛЕ-
ЛА
САМ СЕ...

ДОБРО...
И ШТА КЕШ
САД? ОН
СЕ ЗА-
ЉУБИО
У ТЕБЕ
И...

ИСКИДАКУ
МУ СРЦЕ НА
КОМАДИКЕ И
...БАЦИТИ
МУ ГА У
ЛИЦЕ!

ЗАШТО НЕ
ОДО-
БРАВаш
МОЈ
ПЛАН,
ЧИКА
ТВИНК?

ЗАТО
ШТО ЈЕ У
ПОЧЕТКУ
МИСАО О ОСВЕ-
ТИ СЛАТНА...
А КАСНИЈЕ СВЕ
МУЧНИЈА
И...

НЕКУ ОДУСТАТИ И
ЈЕДВА ЧЕКАМ ДА
ВИДИМ ЊЕГОВО ЛИ-
ЦЕ КАД МУ БУДЕМ
КАЗАЛА ДА ГА ОС-
ТАВЉАМ!

И
КАД
МИС-
ЛИШ
ДА ТО
ИЗВЕ-
ДЕШ?

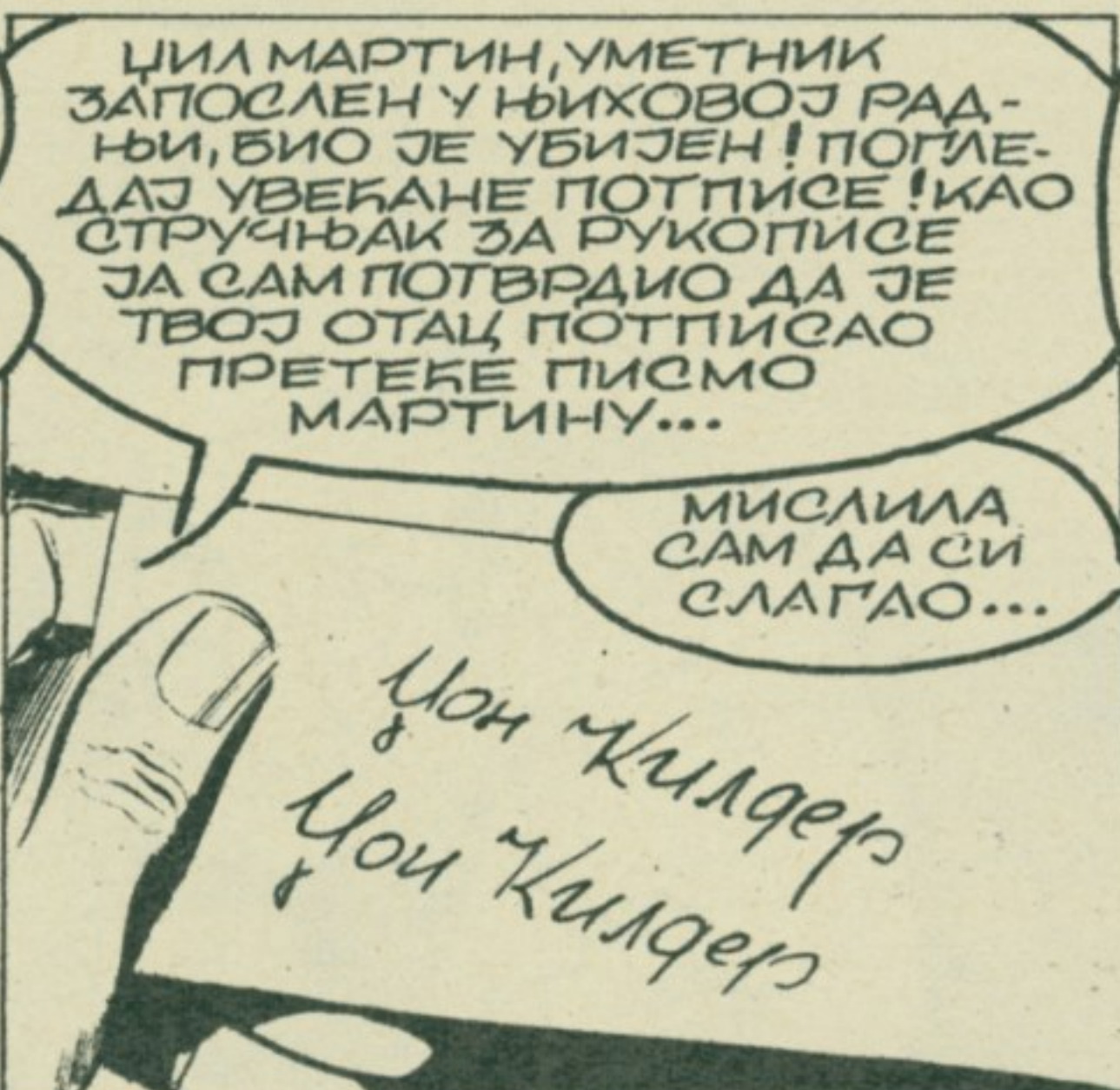
ПРИ
ПРВОМ
СУСРЕТУ!

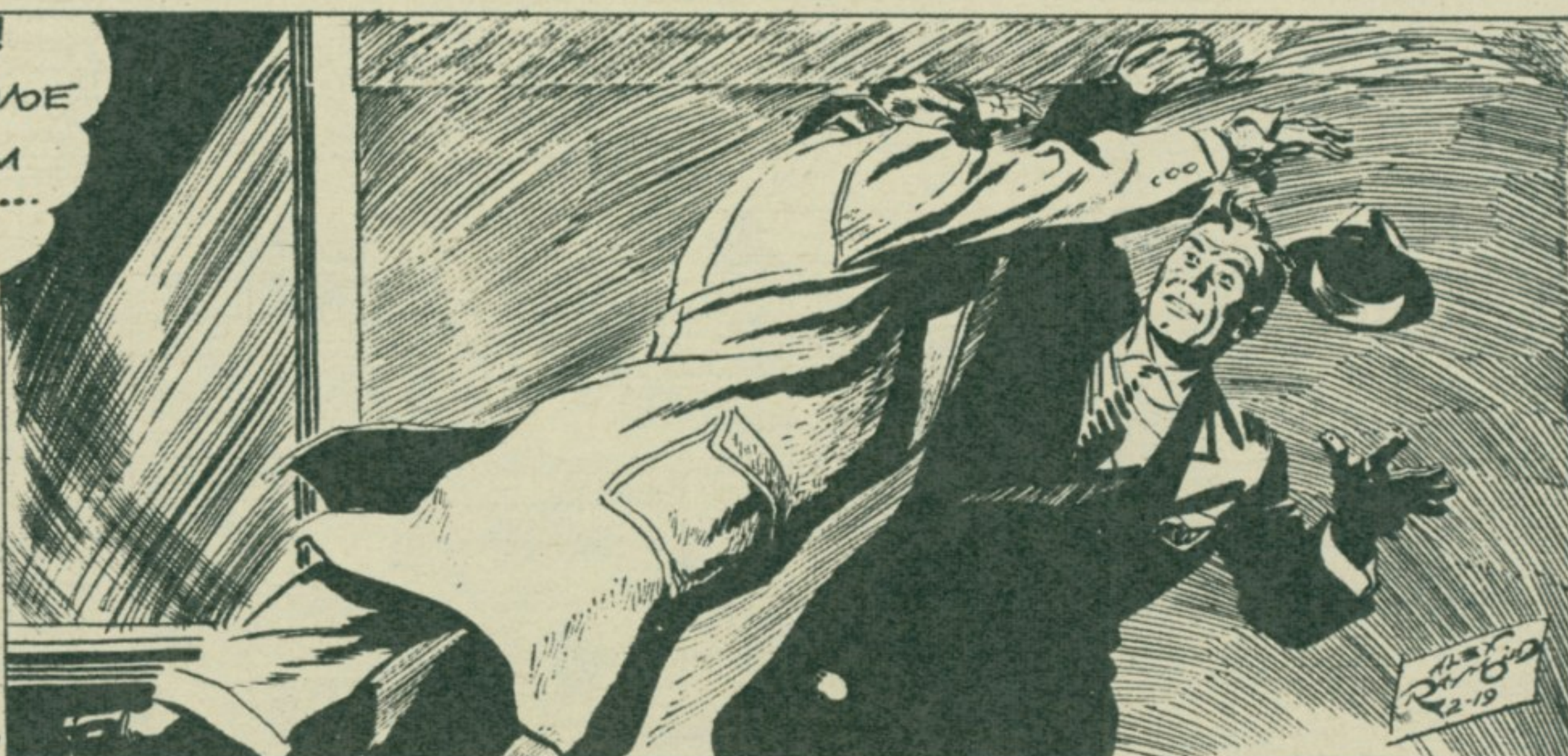
СВЕ
МИ СЕ
ЧИНИ
ДАТО
НЕКЕ
ИЗИКИ
НА
ДОБРО!

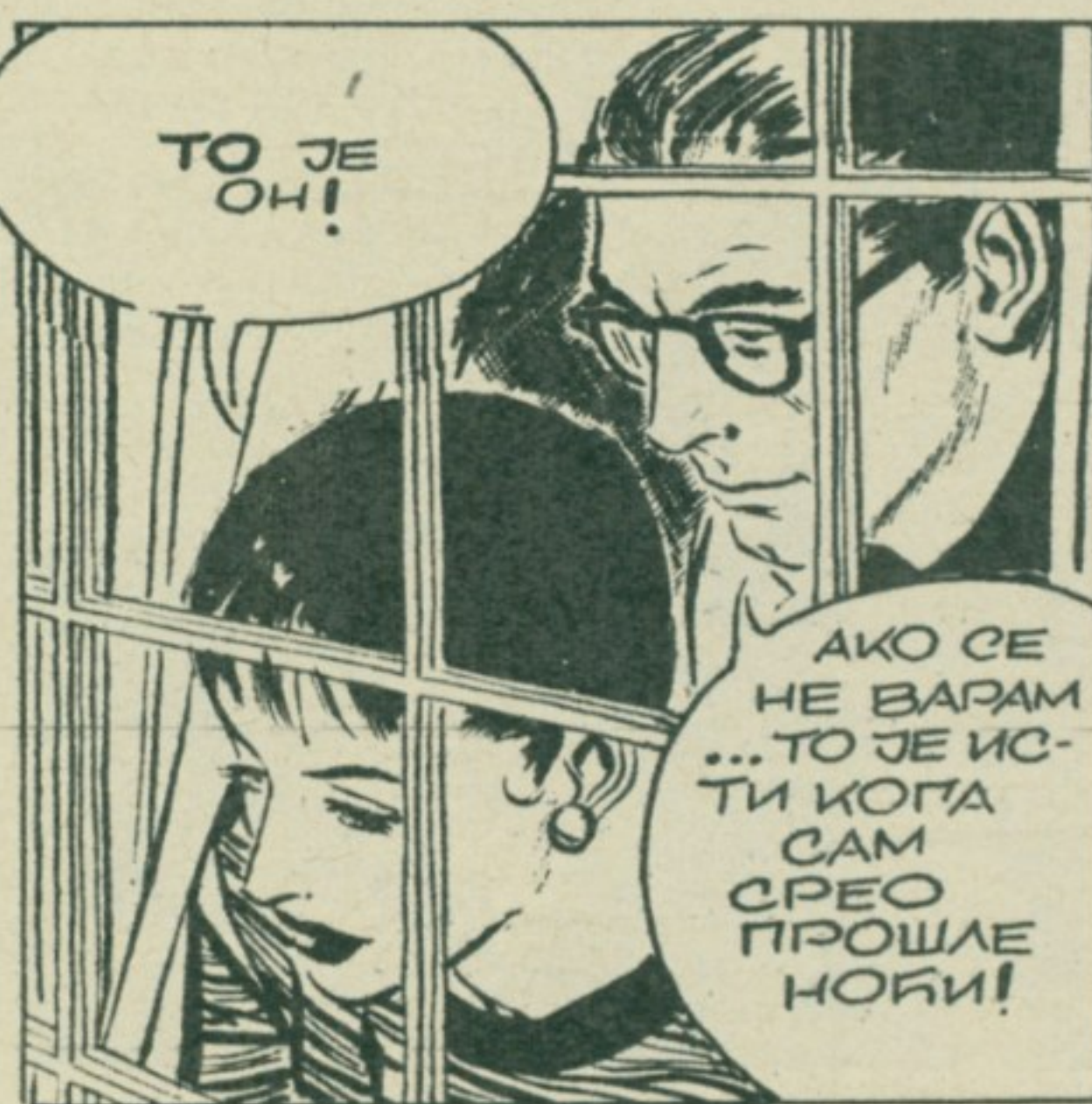

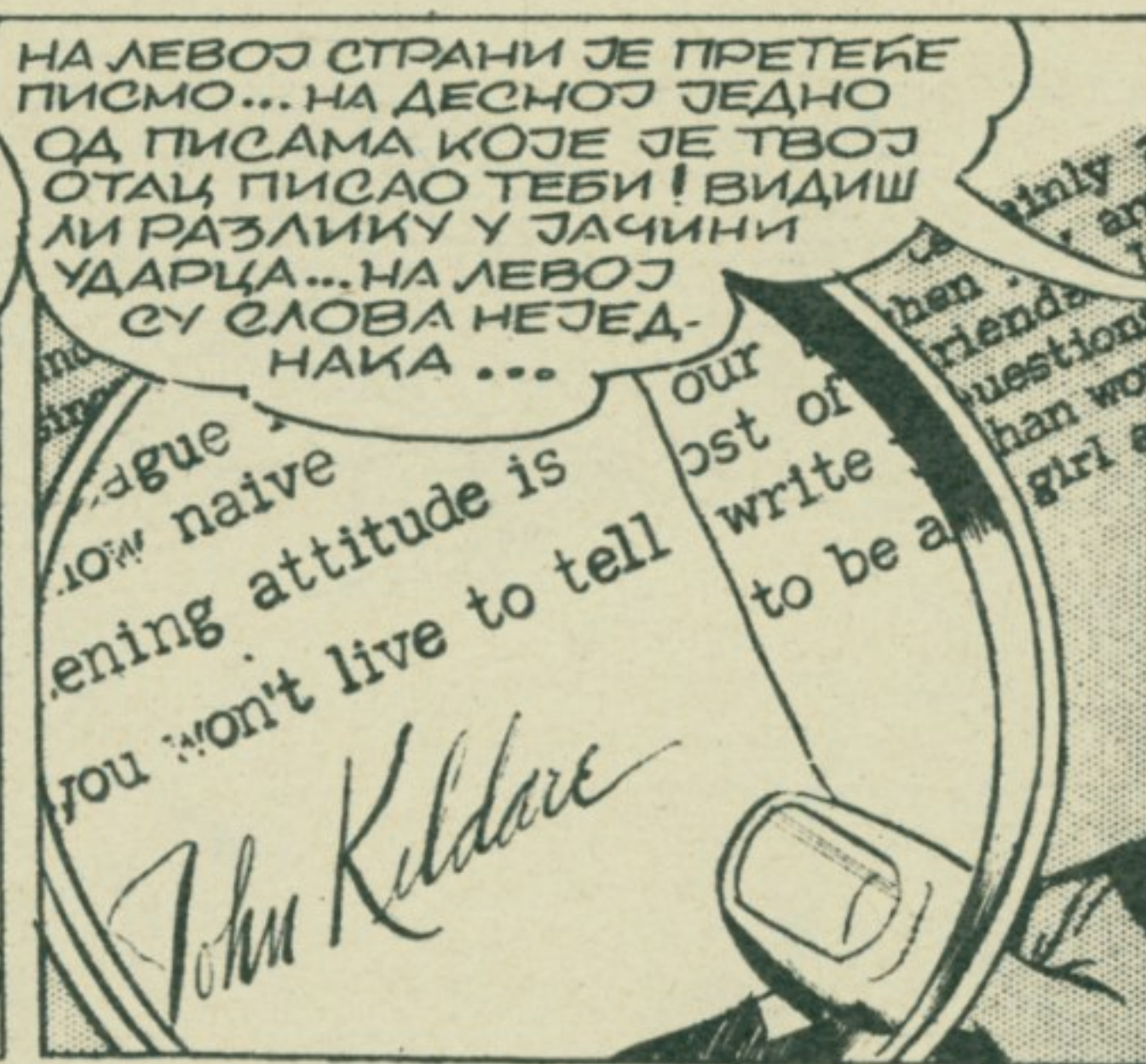

РИПА СУ СПАСЛИ
САМО БРЗИ
РЕФЛЕКСИ...

ДОК ЈЕ РЕВОЛВЕРАШ
ЈОШ БИО У ЗАМАХУ,
КИРБИЈЕВА ДЕСНИ-
ЦА ГА ЈЕ ИЗБАЦИ-
ЛА ИЗ
БОРБЕ...

ОК,
РИПЕ!
ДРЖИМ
КАО
ЛИСТ!

СВЕ ЈЕ У
РЕДУ, КИС-
МЕТ! О
ЊИМА ЋЕ СЕ
ПОСТАРА-
ТИ ДР-
ЖАВНИ
ТУЖИ-
ЛАЦ!

КАСНИЈЕ, КОД ДРЖАВНОГ
ТУЖИОЦА...

МИС КИЛДЕР, ЗА-
ХВАЉУЈУЋИ ВАМА
И РИПУ, ВАШ
ОТАЦ ЋЕ БИТИ
ПОТПУНО
РЕХАБИЛИ-
ТОВАН!

НИШТА МЕ НЕ
БИ МОГЛО
УЧИНИТИ
СРЕДНИЈОМ!

ЗБОГОМ, РИПЕ!
НАДАМ СЕ
ДА МИ
ОПРАШТАШ
МОЈЕ
ГЛУПЕ
СУМ-
ЊЕ...

РАЗУМЕ СЕ, КИСМЕТ!
ЖЕЛИМ ТИ УСПЕХ У
ИНОСТРАНСТВУ
И... УВЕК ЋУ ТИ
БИТИ ПРИЈА-
ТЕЉ!

ПРИЈАТЕЉ?
СО ДА, ЗАТО ШТО
САМ ПОЧЕЛА
С МРЖЊОМ
РИП МИ И НЕ
МОЖЕ БИТИ
НЕШТО ВИШЕ
ОД ПРИЈАТЕ-
ЉА! АЛИ...ТО
МИ ЈЕ ИЗГЛЕ-
ДА СУДБИ-
НА!

КРАЈ

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

ИНСПЕКТОР ОКАЏ ПОСТАВЉА
ВАМ ДАНАС ОВУ КРИМИНАЛИ-
СТИЧКУ ЗАГОНЕТКУ. ДОБРО
ПОГЛЕДАЈТЕ СВАКИ ДЕТАЉ
НА ЦРТЕЖИМА И ПАЖЉИВО
ПРОЧИТАЈТЕ СВАКУ ИЗГОВО-
РЕНУ РЕЧ.

СПЕЦИЈАЛИСТА ЗА РЕШЕТКЕ

ЈУВЕЛИРСКА РАДЊА, ЗЛАТНИ
ПАУН* ОПЉАЧКАНА ЈЕ И
ПОРЕД ТОГА ШТО ЈЕ
ИЗЛОЖ ШТИТИЛА
ЧВРСТА
МЕТАЛНА
РЕШЕТКА.

ЕВО
ШТА
САМ ЈУ-
ТРОС ЗА-
ТЕКАО!

МИСЛИМ
ДА ЗНАМ КО
ЈЕ ТО УРА-
ДИО!

ВЛАСНИК РАДЊЕ, ЗЛАТАР СРЕБРНИХ ПО-
ЗВАО ЈЕ ОДМАХ ИНСПЕКТОРА ОКАЏА И ПО-
КАЗАО МУ РЕШЕТКУ ИСЕЧЕНУ ШВАЈС-
АПАРАТОМ.

ШТА?
ТО ЧАСОВА
А ВИ ЈОШ
У КУЋНОМ
КАПУТУ?

ПА...
ОВАЈ...
ДА...

ИНСПЕКТОР ОКАЏ ОТИШАО ЈЕ ОДМАХ
У СТАН НЕКОГ КАТАНИЋА ПОЗНАТОГ
„СТРУЧЊАКА“ ЗА
РЕШЕТКЕ.

ИЗВИ-
НИТЕ, ЈОШ
НИСАМ ОП-
РАО ПОСУЂЕ
ОД СИНОК!

ОКАЏ ЈЕ ЗАТРАЖИО ДА
ПРЕГЛЕДА
КАТАНИЋЕВ
СТАН.

МАЛО КАЂЕ, ГОС'Н
ИНСПЕКТОРЕ?

НЕ ХВАЛА! РЕ-
ЦИТЕ МИ ШТА
СТЕ НОЋАС
РАДИЛИ?

КАТАНИЋ, ЈОШ УВЕК БУНОВАИ, НИКА
КО НИЈЕ МОГАО ДА СХВАТИ ЗБОГ
ЧЕГА ЈЕ ИНСПЕКТОР
ДОШАО.

НОЋАС... АХ ЛЕГАО
САМ У 10 ЧАСОВА...

ХММ!

...И ВИ
СТЕ МЕ
МАЛОЧАС
ПРОБУДИ-
ЛИ!

ИАКО СЕ КАТАНИЋ ПРАВИО НЕ-
ВЕШТ, ИПАК ЈЕ НАПРАВИО ДВЕ
ГРЕШКЕ ШТО ЈЕ КОНАЧНО ИН-
СПЕКТОРА УБЕДИЛО ДА ЈЕ НА
ТРАГУ ЛОПОВУ.

КОЈЕ СУ ТО ГРЕШКЕ, ДРАГИ ЧИТАОЦИ, НАВЕЛЕ ИНСПЕКТОРА ОКАЏА ДА ОТКРИЈЕ КАТАНИЋЕВУ КРИВИЦУ? АКО
СТЕ ИХ УОЧИЛИ, ЧЕСТИТАМО! А АКО НИСТЕ, ПОГЛЕДАЈТЕ РЕШЕЊЕ НА 55. СТРАНИ.

DARWIL
НАГРАДНА ИГРА

БОКСЕР НА КОЊУ?

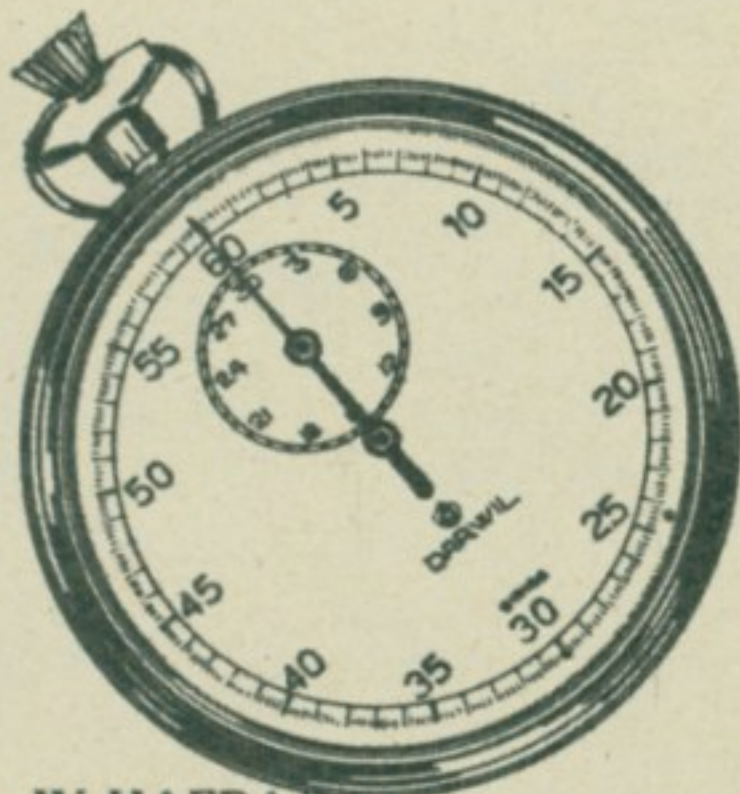
I НАГРАДА:
шки часовник са
календаром

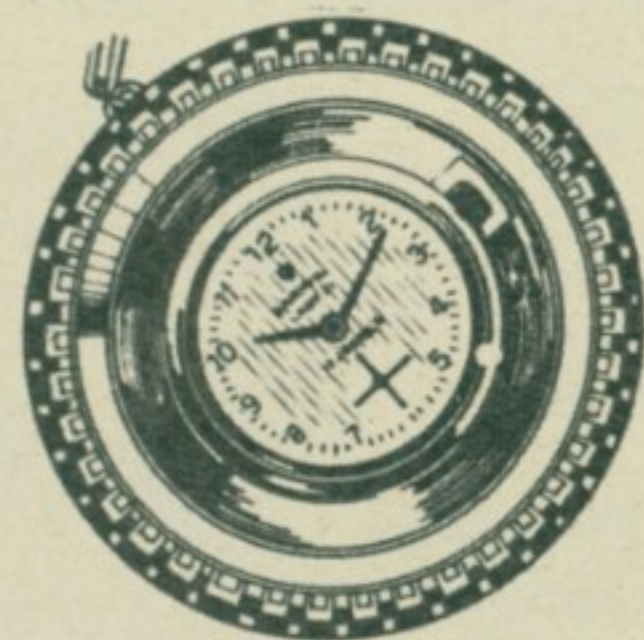
II НАГРАДА:
омат-
ски мушки часовник са
даном и датумом

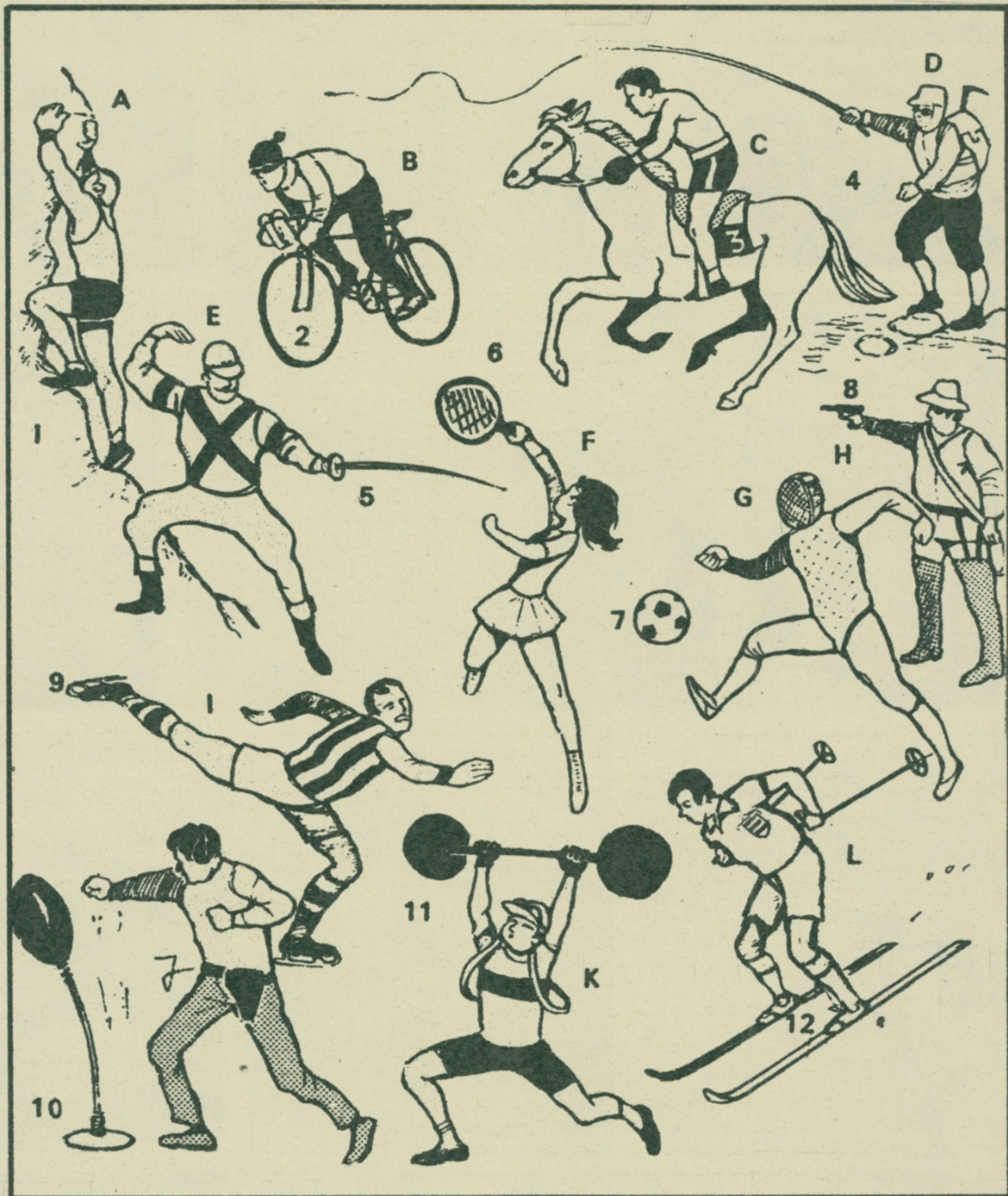
III НАГРАДА:
женски часовник
с календаром

IV НАГРАДА:
дечји часовник

V и VI НАГРАДА:
часовник прив-
зак

Можда ти на први поглед овај цртеж изгледа чудан: боксер јаше на коњу, фудбалер се клиза итд. Да су они заиста фудбалер, боксер или нешто друго показује њихова одећа односно дрес. Твој задатак је да сваком од ових 12 спортиста (обележени су на цртежу словима) даш његов реквизит (обележени су бројевима). На пример: спортисти А припада реквизит = ? Тако уради са свих 12 спортиста и 12 реквизита. Дописницу с одговорима, налепљеним купоном и својом читко исписаном адресом пошаљи „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“, 11001 Београд, П. фах 124 до 10. септембра ове године. Међу онима који буду тачно одговорили на свих 12 питања извући ће се на срећу имена шест наших читаца који ће добити од DARWIL-а на поклон по један часовник.

DARWIL — генерално заступништво швајцарске фирме у Трсту • Велики избор — преко 600 типова часовника DARWIL и ARETA • Најновије: DARWIL сатови имају уграђен DARBLOCK — уређај против удара • ЧАСОВНИЦИ марке DARWIL и ARETA могу се набавити и у специјализованим трговинама и велетрговинама у Југославији • СЕРВИСИ за одржавање постоје у свим местима наше земље • DARWIL — Piazza St. Antonio Nuovo 4/I—II Trst.

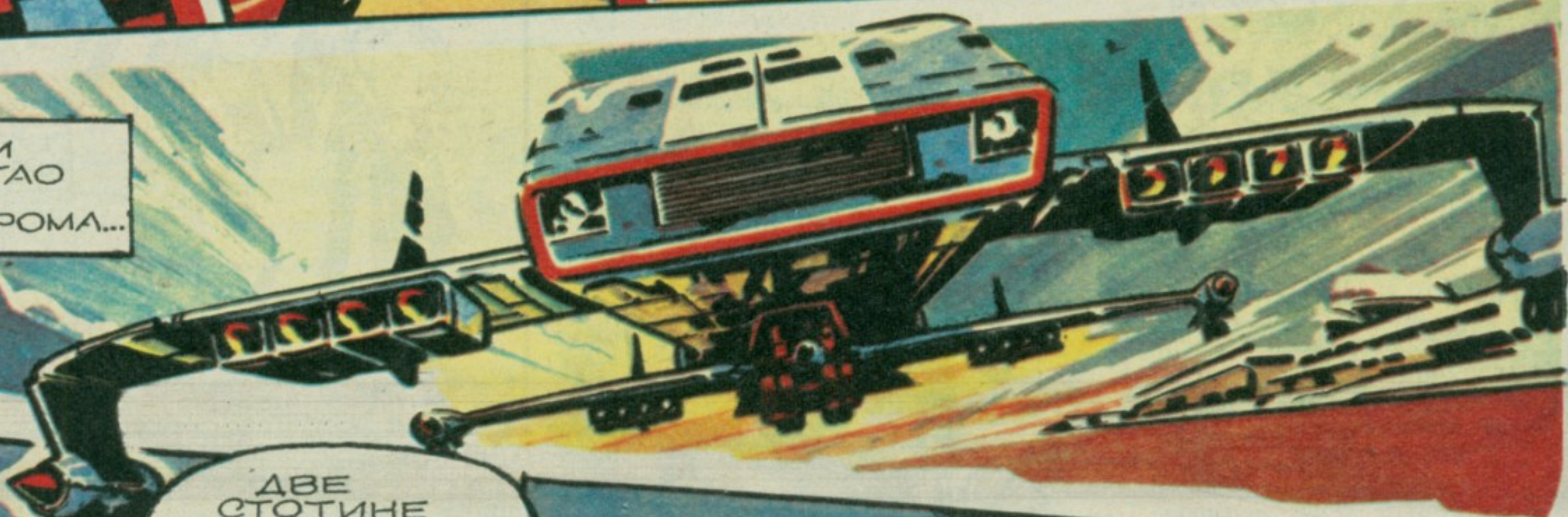
НУЛА Х

ЗАВЕРА ПРОТИВ ЗЕМЉЕ

БЕНГЛЕСКА, 2070 ... СИВА,
ПРЕНАСТАЊЕНА ЉУНГЛА
ОД БЕТОНА И ЧЕЛИКА...

ВЕЛИКИ ВАСИОНСКИ
БРОД НУЛА Х СПУШТАО
СЕ НА ЈЕДАН ОД
ЛОНДОНСКИХ АЕРОДРОМА...

КАПЕТАН ПОЛ
ТРЕВЕРС НИЈЕ НИ
СЛУТИО ДА ЈЕ ТО ПО-
ЧЕТАК ЈЕДНЕ НЕО-
БИЧНЕ МИСИЈЕ...

ДВЕ
СТОТИНЕ
СВЕМИРСКИХ
БРОДОВА
СА 20 000
ПУТНИКА!

АХА! СВЕ
САМИ
ИСЕЉЕНИЦИ
ЧИЈА ЈЕ
ЈЕДИНА
ЖЕЉА ДА НА
ДРУГОЈ
ПЛАНЕТИ
СТВОРЕ НОВ
ЖИВОТ!

КРЕКУ
ЗА ДЕ-
ВЕТУ
ГА-
ЛАКСИ-
ЈУ!

ЧЕТИРИ ЧЛАНА ПОЛОВЕ
ПОСАДЕ ОКРЕНУЛА СУ
СЕ КОНТРОЛНОМ ТОР-
ЊУ КАДА СЕ ИЗ-
НЕНАДА...

ОХ! ЈЕ Л'
ОНАЈ
ТИП
ЉУД?

ЈУРИ
ПРАВО
НА
ВРАТА!

ЗАУСТА-
ВИТЕ ГА!

ПРЕГ ЈЕ ПРИСКОЧИО
ТРЕНУТАК
ПРЕ-
КАСНО...

АААХ!

СТРАЖАРИ СУ ДО-
ГРАБИЛИ ОРУЖЈЕ...

УПУТИО
СЕ ИСЕ-
ЉЕНИЧКИМ
БРОДОВИМА!
ПУ-
ЦАЈ-
ТЕ!

НЕ! АКО ГА
ПРОМАШИТЕ
И ПОГОДИТЕ
РЕЗЕРВОАРЕ С
ГОРИВОМ
СВЕ ЋЕ
ОТИЌИ У
ВАЗДУХ!

СЛЕДЕЌИ НАСТАВАК: ПРЕТЊА!

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● један природњак из Њујорка после дугог проучавања жаба дошао је до интересантних података. Тако, по њему жабе које живе у савезној америчкој држави Џорџији имају скалу од шест то-

нова који на жабљем језику значе: љубавну песму, заузимање туђе територије, позив за помоћ, упозорење на опасност итд. Овај зоолог тврди да се жабе из Џорџије не могу споразумевати са својим сродницима из Тексаса.

● копајући темеље за бунар један сељак из околине Напуља пронашао је 1709. године комаде лепог мермера. То је навело археологе да копају даље и тако је пронађен антички град Херкуланум, у подножју Везува, у јужној Италији, на обали Напуљског залива. У римско доба Хер-

куланум је био важно трговачко место и пристаниште. Град је разорила ерупција Везува 79. године и затрпала га лавом. Детаљнија ископавања започета 1719. године открила су старе грађевине, мермерне и бронзане статуе и бисте, слике, око 1800 свитака рукописа на папирусу и много драгоцених предмета.

● Јан Хари Населквист, норвешки обалски радник, познатији међу друговима као „Самсон“ због своје снаге може зубима да повуче терет од 150 тона. Пре извесног времена „Самсон“ се опкладио са

друговима да ће оборити сопствени рекорд и у луци Кристиансунд повући зубима брод од 160 тона. На жалост није у томе успео јер су његови пријатељи, желећи да се са

њим нашале, за први брод привезали још један!

● једно предузеће за изградњу путева у СР Немачкој приказало је пре извесног времена нов начин загревања друмова. На око пет санти-

метара испод асфалта поставља се мрежа за загревање којом управља електронски рачунар осетљив на промену температуре и степен влажности. Систем се укључује аутоматски чим стегне мраз и чак сам искључује. На овај начин не само да се смањује опасност од поледице већ се спречава и прскање асфалтне коре услед нагле промене температуре као и оштећења од леда и снега.

● виноградски пуж иако малешна животиња (испружен достиже дужину до 8 сантиметара) представља за баштозана правог баука. Лишће повр-

ћа овај пуж хвата помоћу више хиљада ситних зубића и за кратко време иситни огромне количине хране, то јест лишћа.

● Емпајер Стејт Билдинг неће више бити највиша зграда на свету. Ускоро ће на њујоршком острву Манхатан бити завршена зграда светског трговачког центра која ће бити висока 412 метара!

● пошто је 19 месеци путовао бициклом двадесетогодишњи Француз Леон Нало недавно се вратио у своје родно место ла Шапел-Бас Мер,

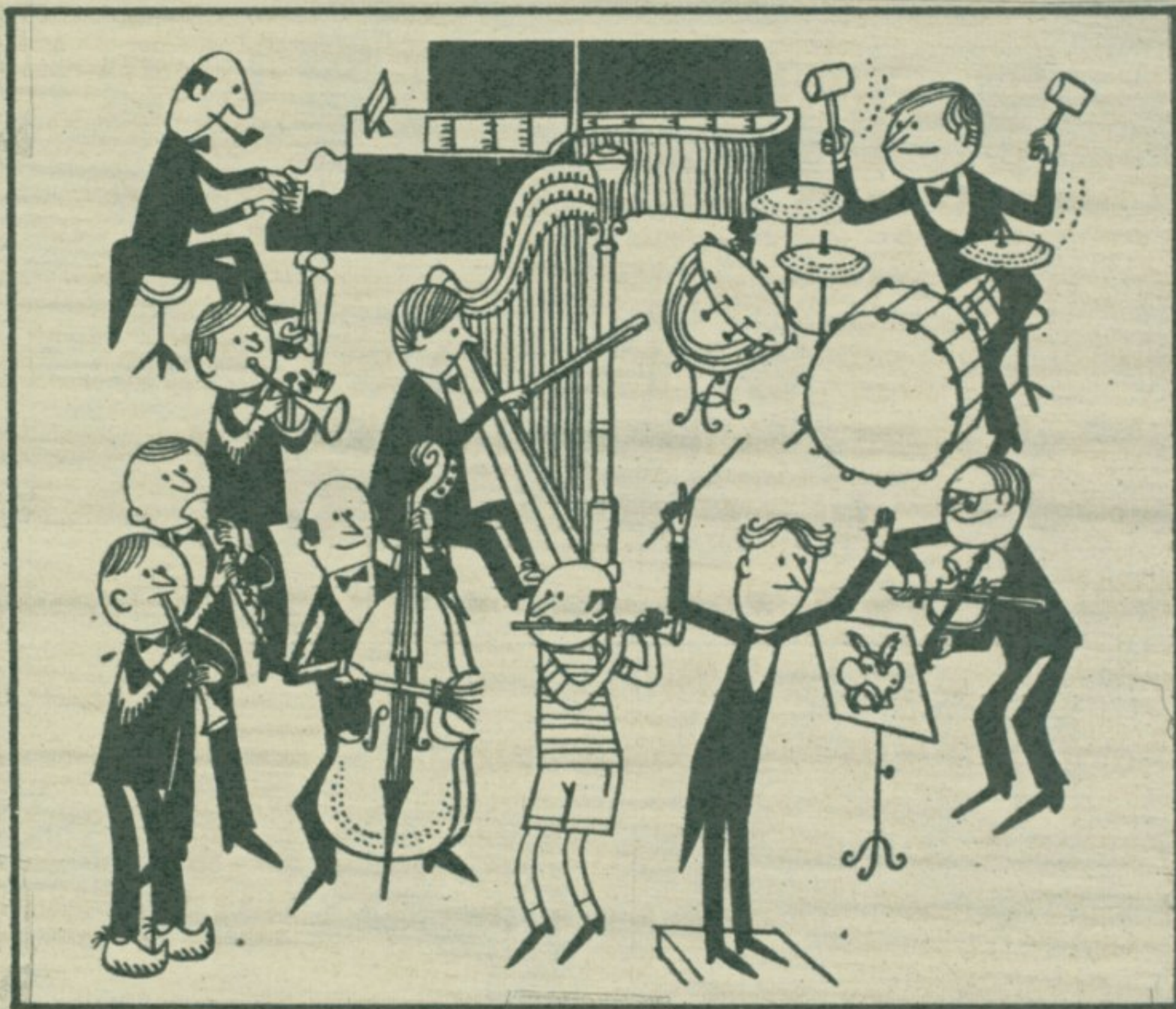

у близини Нанта. За то време младић је превалио 23.000 километара, обишао три континента и 15 земаља. Биланс: морао је у току пута да промени два седла на бициклу, шест пари гума и пет пари панталона!

● прошле јесени на 5. међународном сајму аутомобила у Паризу приказан је и аутомобил марке пежо, типа караван, који лако може да се претвори у удобну просторију за спавање, па чак и дневни боравак.

ПРОВЕРИ МОЋ ЗАПАЖАЊА

Мало познати музички оркестар дошао је на један чувени фестивал. Кад су се појавили пред публиком, у сали је настао урнебесан смех. Збуњени музичари погледали су се и видели да су у силном узбуђењу направили девет недопустивих грешака. Покушај, пронађи их!

ОДГОВОР:

Прву грешку начинио је диригент кад је окренуо оркестру леђа 2. Уместо гудалом контрабасист превратио преко инструмента дужком од метле 3. Ђубинар држи у рукама гудачке за месу 4. Кларинетиста свира у отвор каринета уместо у писак 5. Музичар превратио по харфалом уместо прима 6. Пјаниниста пуши на гуду 7. Виолиниста гледа у клистро-ван часопис уместо у ноте 8. Музичар у левом угу има на ногама климпе уместо ципела 9. Музичар поред диригента обучен је спортски.

DARWIL НАГРАДНА ИГРА

ЧИТАОЦИ, БРАВО!!!

Својим тачним одговорима доказали сте да игру „КИНЕСКЕ СЕНКЕ“ одлично познајете. Зато жири ЗАБАВНИКА овога пута и није имао проблема приликом одвајања тачних одговора. Наравно, као и у свим играма где срећа одлучује награде су добили они читаоци који су је овога пута имали више. СРЕЋОМ, наш лист скоро у сваком броју има наградне игре или конкурсе тако да се пружа прилика и осталим читаоцима да окушају срећу.

За оне читаоце који нису учествовали у II. DARWIL-овом задатку, јер нису имали времена или им је било сувише топло, дајемо решење игре „КИНЕСКЕ СЕНКЕ“ објављене у ЗАБАВНИКУ у броју 1021 од 23. VII 71.

Рука А и сенка број 9 представљају гуску; Б и 7 = пса; Ц и 5 = сло на; Д и 6 = козу; Е и 2 = шаливчину са шеширом; Ф и 8 = зеца; Г и 1 = амазу; Х и 3 = човека и И и 4 = пса који урла.

I НАГРАДУ мушки часовник са штоперницом и датумом добила је ИВАНА СТОЈИЛОВИЋ, Пролет. бри гада 10/IX 11000 Београд

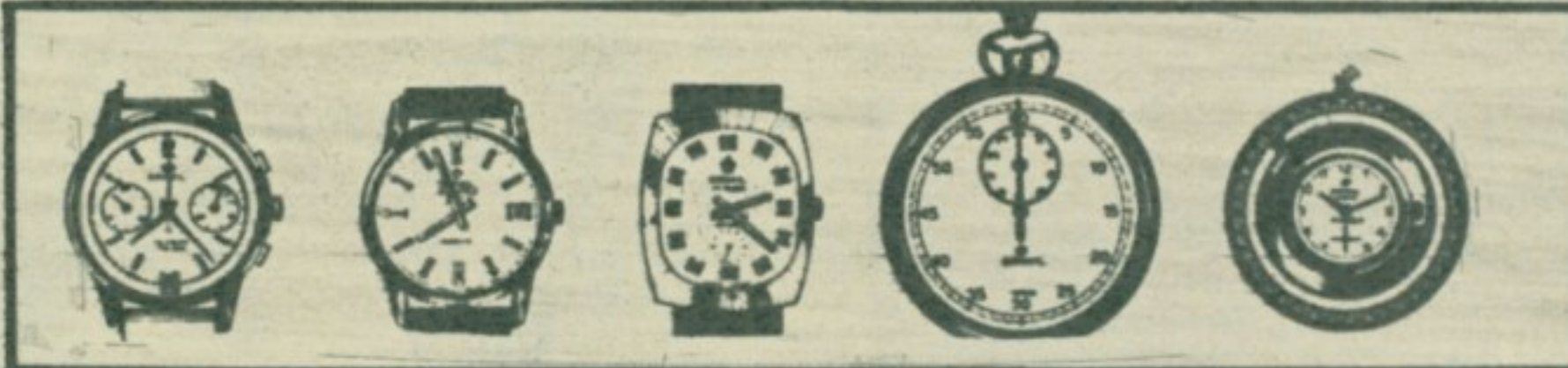
II НАГРАДУ мушки часовник са календаром добио је СИНИША РОЖАЉ, М. Бадела 20, 41040 Загреб

III НАГРАДУ дечји часовник добио је МИОДРАГ ОБЦИН, Југ Богданова 33, 21400 Бачка Паланка

IV НАГРАДУ спортску штоперницу добио је ЗОРАН АКСЕНТИЈЕВИЋ, Савојно, Титово Ужице

V НАГРАДУ часовник-привезак добио је КОНСТАНТИН ЖИВКОВИЋ, Влатине 25/XIV 58000 Сплит

VI НАГРАДУ часовник — привезак добила је ЈАСНА АЦИНТЕР, Николе Велића 10, 41310 Иванић Град

Don
BARRY

ФЛАШ ГОРДОН

У ИДУЋЕМ БРОЈУ: ЗАЉУБЉЕНИ ГЕНЕРАЛ!

рату и она дуго о њему ништа није знала све до овог писма у коме јој је он јавио да је жив и здрав али заробљен и да се налази у једном логору за јужњаке. Ипак, Бети је била пресрећна: главно је да је жив! Али, ње на срећа није била дугог века, само неколико дана после тога сазнала је да јој је погинуо брат, официр војске Југа.

Од тада Бети није могла да седи у кући. Сваког јутра одлазила је у оближњи град Беривил, у болницу где су лежали јужњачки рањеници допремљени са фронта који није био далеко. Била је и болничарка, и чистачица и кројачица. Прихватала се сваког посла да би помогла људима и да не би мислила на своју несрећу. Увече се уморна као пас враћала кући где су је чекали Дик и Цени. Ноћи су јој биле најтеже. Није могла да заспи јер су је стално мучиле црне мисли и слутње. Стрелела је за Џемса, за себе, за све...

НЕВЕРОВАТНО ОТКРИЋЕ

Једне вечери када се вратила кући, затекла је Ујка Дика узнемиреног и преплашеног. Он јој је испричао готово невероватну ствар. Док је тога дана тумарао по околини, свратио је до суседне фарме коју је власник био напустио, а северњачка војска касније сасвим опустошила. Чуо је неки необичан звук и на своје запрепашћење открио на тавану рањеног северњачког официра који је већ био готово на умору. Није смео ни да му приђе. Окренуо се и побегао.

Мери читаву ноћ није заспала. Замислила је човека који умире у најтежим мукама, без ичије помоћи, сам.

У зору је пробудила старог Дика и упутила се са њим на фарму. Журила је бојећи се да не стигне прекасно. Кад се попела на таван, угледала је стравичну слику. Човек, сав у крвавим

завојима, са одсеченом ногом и размрсаном руком, лежао је непомично, а од њега се наоколо ширио ужасан задах. Умало се није онесвестила.

— Ето, то је рат — помислила је... — Без труба и застава. Крв, прљавштина и смрт...

Уз Дикову помоћ успела је да рањенику опере ране, да га напоји и да му мало хране. Сетила се Џемса. Можда и он негде овако пати?

МОРАМ ПОНЕТИ ПУШКУ!

Три пута дневно долазила је Бети рањенику и доносила му храну и воду. Превладала му је рана али на жалост није имала никаквих лекова ни средстава за умирење болова. Човек се страшно мучио. Једног дана му је било лакше успео је да јој каже неколико речи из којих је разабрала да се зове Хенри Бедел, да је био тешко рањен и да су морали да му одсеку ногу. Пошто нису могли да га даље носе оставили су га на фарми и наредили његовом посылном и некој жени која се ту нашла да га чувају. Оставили су му и пушку наомак здраве руке да пуца ако непријатељ наиђе и тако не падне жив у противничке руке. Али, после два дана посылни и жена су побегли и он је остао сам, између живота и смрти.

Стрпљиво и одано Бети је продижула да га негује и не помишљајући да га пријави јужњачким властима, а несрећни рањеник није могао да поверује да се за његов живот брине једна јужњачка жена.

После неколико дана, видећи да се његово стање не побољшава енергична же на одлучила је да га пренесе својој кући. Он се опирао бојећи се да га у путу не ухвате. Али, кад је добио грозницу, није имао куд. Лежао је потпуно беспомоћан и само мрмљао:

— Морам понети пушку! Пушку...

Бети је успела да га непримећено пребаци кући где му је направила склониште изнад кухиње тако да му буде топло. Али, већ сутрадан његово стање се погоршало. Очигледно, инфекција се ширила и она је била немоћна. Одлучила је да позове старог породичног лекара доктора Осборна. У њега је имала поверења. Доктор је дошао, прегледао болесника и завртео главом. Стање је било тешко. Постојао је трачак наде, али само ако се

нађе један лек којег ни у јужњачкој болници где је он радио више није било.

ТО ЈЕ ЛУДОСТ

— У реду — рекла је одлучно Бети, — ја ћу ићи у Харперс Фери код Јенкија. (Јенки — погрдан назив за северњаке).

Узалуд је доктор Осборн покушавао да је одврати сматрајући да је то лудост. Харперс Фери налазио се 30 километара од њене куће. Требало је проћи кроз непријатељске линије.

— Па чак и да стигнете до њих, ко ће вам веровати! — настављао је стари лекар.

— Понећу један доказ — рекла је она и показала му комад папира који је нашла поред рањеног Бедела. Био је то неки докуменат попрскан крвљу, на коме се налазио печат и потпис министра рата. Било је то последње

Коњаник у избледелој униформи јужњачког официра, са руком у завоју, зауставио се испред велике беле куће са стубовима иза које се све докле око допире простирала плантажа. На одшкринутим вратима појавио се стари слуга Црнац.

— Тражим Бети Ван Метр! — обратио му се младић. — Имам нешто да јој предам. — Врата су се затворила и после неколико минута зачула се лупа потпетица и једна млада жена истрчала је на трем. Њено лице показивало је такву стрепњу и јад да официр није успео ни реч да проговори, само јој пружи изгужвано писмо. Бети је за тренутак стајала непомично притискајући папир на грудима. Није смела да га отвори јер се бојала какву ће вест у њему прочитати сада кад су јој и брат и муж у рату. Најзад је смогла снаге и отворила писмо. Оно је почињало:

„Драга Бети, ако Јенки не открију ово писмо, можда ћеш га добити...”

СРЕЋА И НЕСРЕЋА

Бети Ван Метр живела је тих година док је беснео рат између америчког Севера и Југа у долини реке Шенандоа, у држави Ајова. Читав крај био је опустошен после страховитих борби и

вишекратног наступања и повлачења обе војске. Сви који су могли да носе оружје отишли су и у кући са Бети остали су само стари Црнац Ујак Дик и његова жена Цени, ослобођени робови који нису хтели да напусте некадашњу господарицу. Уосталом и куд би у ова тешка времена.

Бетин муж Џемс био је у

МЕДАЉА ЗА ЖАЧКО СРЦЕ РАТ У ДОЛИНИ ШЕНАНДОА

унапређење Хенрија Бедела.
— Кад им га будем показала,
мораће да ми верују.

СУСРЕТ С ГЕНЕРАЛОМ

Рано у зору следећег дана
села је у кола и кренула на
пут. Путувала је пет часова
не дајући коњима ни да пре-
дахну. У два маха северњач-
ки војници су покушали да
је зауставе, али се она није
освртала. За дивно чудо, ни-
су пуцали. Предвече, сасвим
исцрпљену, увели су је у кан-

би на штакама које му је
склепао Ујка Дик. Али, јед-
нога дана доктор Осборн јој
је саопштио како се по око-
лини шапуће да се у кући
Ван Метрових налази неки
странац. То може да буде
опасно.

Тада се умеша Бедел:

— Не могу дозволити да
због мене страдате. Сад сам
довољно јак за путовање. А
имам идеју и како да то из-
ведемо. Пођите са мном! Рат
је при крају и ја ћу учини-
ти све да пронађете свога
мужа.

Већ у зору на пут су кре-
нули колима фармера сусе-

да коме су обећали да вра-
те сву стоку коју су му оду-
зели северњаци. У кола пуна
сена завукли су Бедела с
пушком и штаком.

Путовали су сатима. Од-
једном, кад су већ били бли-
зу Харперс Ферија, пред
њих искочише два војника.
Очигледно, намеравали су
да их опљачкају. Тражили
су новац, а један је дохва-
тио фармера за гушу и зба-
цио га с кола. Бети се укоч-
чила од страха. Тада одје-
кну пуцањ и један од напа-
дача се сруши. Онај други
даде се у бег. Бедел се опет
повуче у сено заједно с пу-

шком која се димила и они
наставише пут.

Кад су стигли у штаб се-
верњака, настало је право
запрепашћење: из сена на
колима извукао се њихов о-
фицир избрисан из списка
живих.

ТРАГАЊЕ ЗА ЦЕМСОМ

Бедела су одмах пребаци-
ли у Вашингтон где је цео
догађај испричао министру
рата Едвину Статону. Овај
је одмах послао захвалницу

Бети Ван Метр и наредио
да се њен муж пронађе и ос-
лободи.

Настало је трагање за Цем-
сом. Бети је ишла од логора
до логора, загледала зароб-
љенике које су пред њу из-
водили, али ниједан од њих
није био Цемс. Тек на крају
кад је већ почела да губи
наду, у Далаверу се из стро-
ја издвојио висок, мршав чо-
век и бацио Бети у загрљај.
Поред њих, ослоњен на шта-
ке, стајао је Хенри Бедел.

**Кад се појела на шабан напуштене фарме, Бе-
џи је улегала рањеној официра. Припадао је
војсци која јој је убила брата и заробила мужа**

целарију северњачког гене-
рала Џона Стивенсона. Са-
слушао је њену причу, али
је било очигледно да јој ни
реч не верује.

— Госпођо, — рекао јој је
генерал — посиљни поручни-
ка Бедела обавестио нас је о
његовој смрти...

— Он је жив — упорно је
доказивала Бети — али не-
ће дуго то бити ако не до-
бије лекове и то одмах.

Генерал је оклевао.

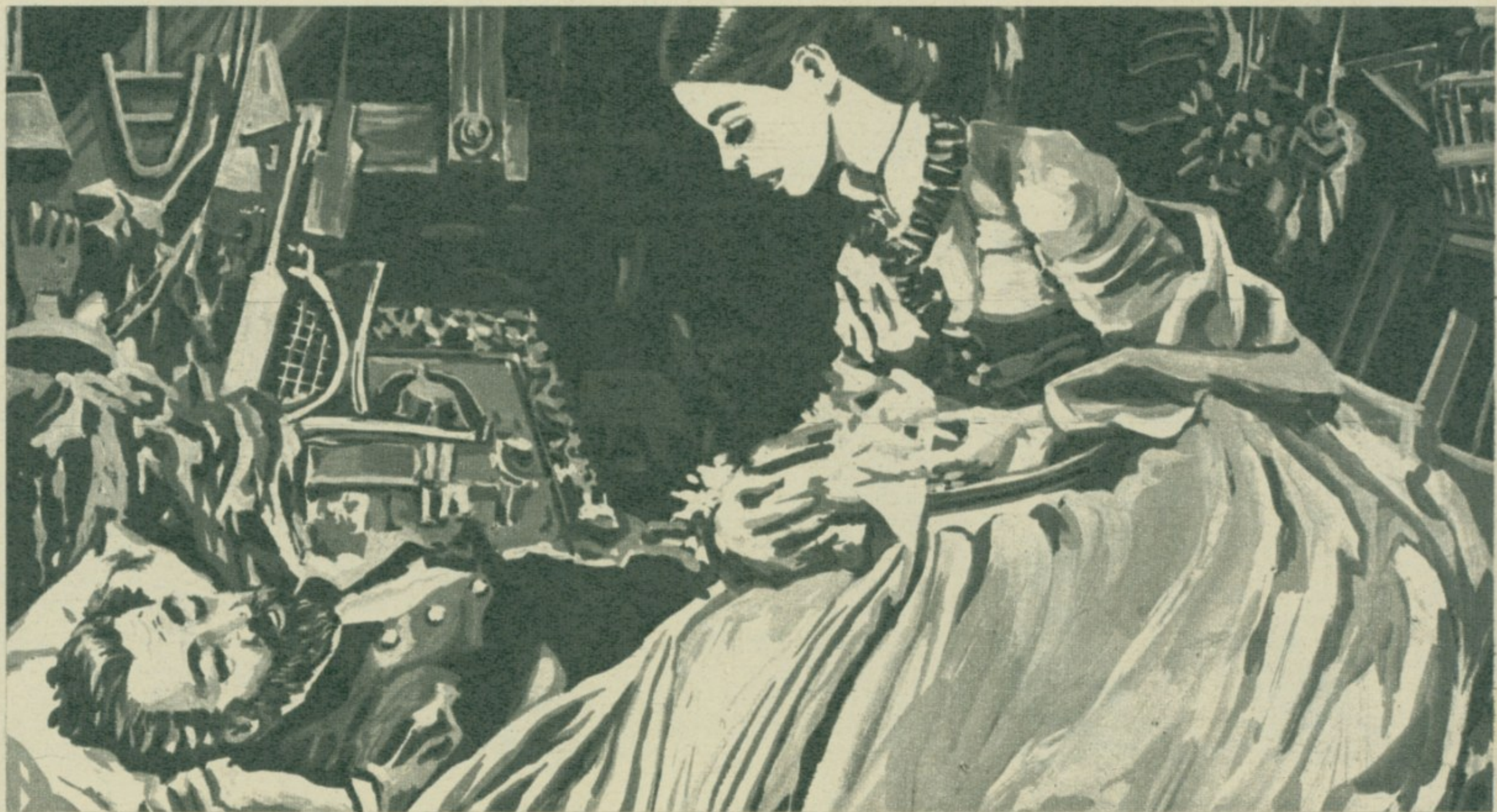
— Добро — рекао је нај-
зад. Чак и ако лажете, ви
сте храбра жена.

Затим се окрете једном од
официра:

— Дајте госпођи Ван Ме-
тр све што тражи!

ПУЦАЊ ИЗ СЕНА

Захваљујући лековима по-
ручник Бедел се ускоро опо-
равио и нашао ван животне
опасности. Десет дана кас-
није већ је скакутао по со-

Кад се рат завршио и кад
се Беделова породица уве-
ћала дечак и девојчица до-
били су имена Цемс и Бети.
Педесет година касније гу-
вернер Калифорније предао
је на свечаном банкету ста-
рици Бети Ван Метр меда-
љу за заслуге у рату — за
њено човекољубље.

С. М.

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

З а учитеља Церома Хелмута и његову жену Ценифер Куну је била обична домаћа животиња као и свака друга. Али, њихови суседи имали су другачија мишљења. Сматрали су да је то последња животиња која се може држати у кући. За њих то није био мало већи вучјак, како су свог љубимца волели да представљају Хелмутови, они су тврдили да је Куну прави правцати вук!

ПОБУНА ГРАЂАНА

Истина је, по обичају, била негде на средини: Куну је била полувук-полупас. Цером Хелмут добио је Куну на поклон од свог пријатеља ловца чија је керуша Уни, пошто је једно време била побегла од њега у шуму, окотила необично штене с којим овај није знао шта да ради. Дао га је Хелмуту, вима који су га одушевљено прихватили и гајили. Куну је израсла у великог и снажног пса дугуљасте главе, кратке сјајне длаке и оштрих зуба. Била је толико привржена својим господарима да је била спремна да умре за њих. Али, имала је она и лоших особина.

Из ноћи у ноћ стајала је у дворишту иза куће и забављивши главу завијала на Месеца. Ни преко дана није ћутала. Њено лајање чуло се чак до оближње цркве чији је оргуљаш узалуд ударао у дирке из све снаге покушавајући да га надјача. То је већ било исувише и становници овог краја, у америчком граду Сеатлу на обали језера Вашингтон, побунили су се што међу њима живи вук и решили да га се отресу по сваку цену.

ЦИРКУС У КУХИЊИ

На своју руку започели су праву малу истрагу и открили зашто је брачни пар Хел-

мут био приморан да се пресели из куће у којој је раније становао.

Једног дана њихов газда је откључао капију, ушао у ходник и ту затекао Куну како спава. Вук се тргао иза сна, искезио своје беле очњаци и тако уплашио човека да је овај главом безобзирце утекао у кухињу, скочио на фрижидер, а одатле се ухватио за цев које су ишле преко таванице. Цела ова трка уплашила је и Куну, а уз то зна се да испред пса не треба бежати (па макар он и не био чистокрван). Куну се бацила за газдом и умало га није растргла мислећи, вероватно, од њега да је провалник. Несрећног човека који је висио с таванице у немогућем положају спасли су Хелмутови, али им то није много помогло. Чим је сишао и мало се прибрао, прве газдине речи биле су:

— Или ви, или вук из моје куће! — За Хелмутове, наравно, није било избора. Изашли су из куће све троје.

Тако се брачни пар Хелмут по ко зна који пут преселио у други крај града. Али, ту није крај њихових невоља. Вокалне способности њихове љубимице убрзо су их опет довеле у неприлику. Срећом, у новој згради било је доста деце која су сва стала на страну Куну. И зачудо пас се према њима понашао доста пријатељски, нарочито је волео да гледа како се играју лоптом. Међутим родитељи нису пока-

НЕВОЉЕ СА ВУЧИЦОМ

— ИЛИ ВИ ИЛИ КУНУ ИЗ МОЈЕ КУЋЕ! — ПОВИКАО ЈЕ ГАЗДА ЧИМ СЕ ПОВРАТИО ОД СТРАХА. ЗА ПОРОДИЦУ ХЕЛМУТ НИЈЕ БИЛО ИЗБОРА, ИЗАШЛИ СУ СВЕ ТРОЈЕ

живали разумевање за ову узајамну симпатију и затражили су од Церома да свог пса не пушта на улицу. Тако је сада Хелмут могао да шета Куну само после поноћи кад су улице биле пуне и тихе. Узалуд је Куну чуљила уши и освртала се, од деце ни трага ни гласа.

Једне такве ноћи док су шетали изненада је пред њима изронио из магле неки човек. Шешир му је био дубоко навучен на очи а окрватник кишног мантила подигнут. Чим је угледао велику животињу почео је да бежи.

СВЕ ЋУ ПРИЗНАТИ!

За Куну је то био знак да скочи. Бацила се према њему и повукла за собом господара који је држао каиш у руци. Јурила је непознатог тро-

тоаром, затим га натерала преко улице и ту га убацила право у руке патроли полиције. Непознати се тако рећи бацио у загрљај најближем полицајцу:

— Све ћу признати — промуцао је — само отерајте ову дукелу!

Испоставило се да је то опасан провалник који је само у току априла 1960. у овом крају града опљачкао преко 20 станова! Оно што полиција трагајући данима није могла, Куну је успела за неколико тренутака.

Кад су суседи сутрадан са знали за овај подвиг, наједном су сви променили миш-

љење. Прво и прво, нису више за Куну тврдили да је вук, већ су говорили „наш пас“. Преко ноћ је Куну постала јунакиња читавог краја.

Али, то није крај приче. У част Куну општинске власти подигле су спомен-чесму: дрвену статуу вучице из чијих чељусту избија јак млаз воде. По овом споменику постала је чувена читава четврт. Око ње се увече скупљају млади, деца воле ту да се играју, а њиховим родитељима споменик се много свиђа јер дрвена вучица — за разлику од Куну — не пушта гласа од себе.

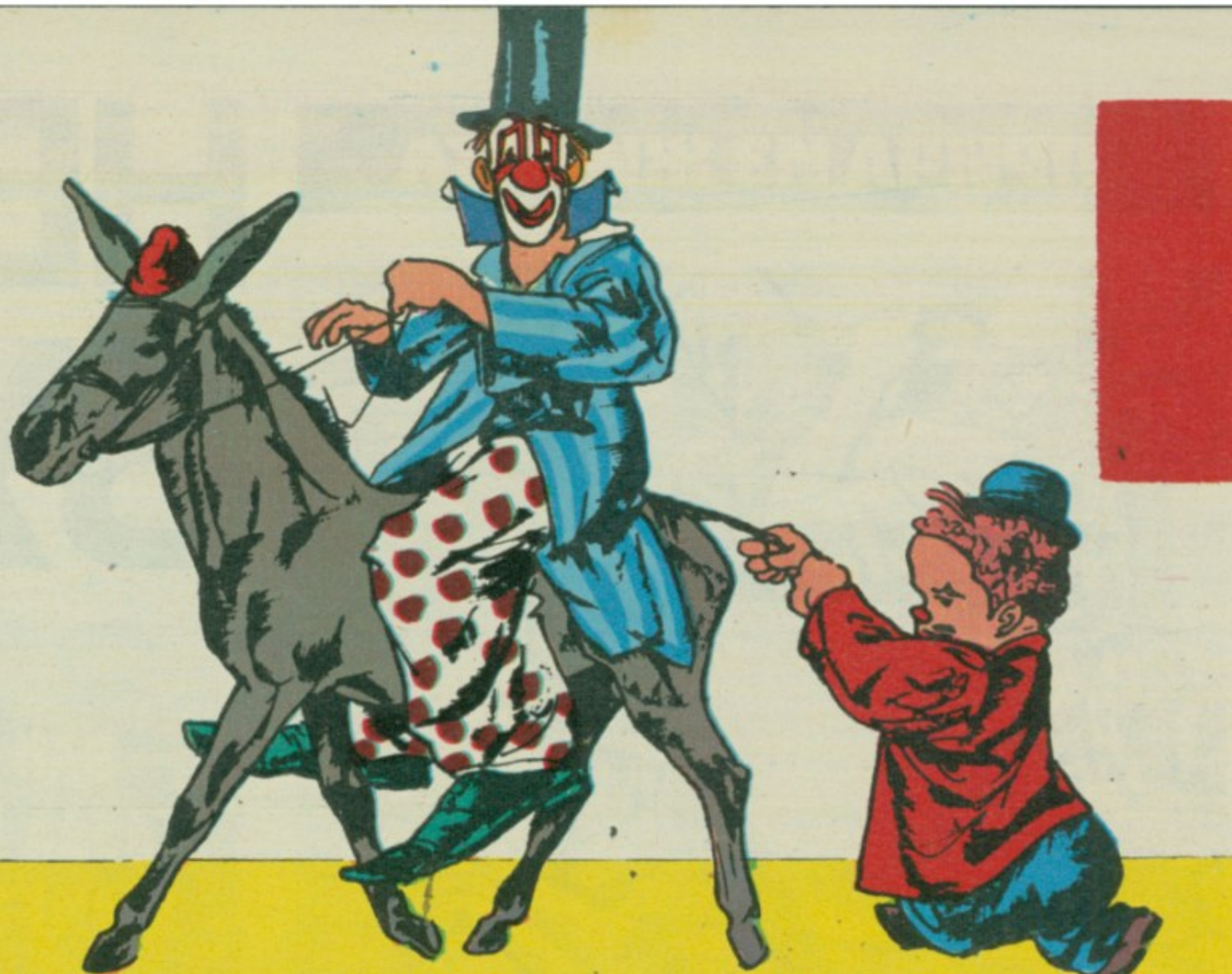
М. Ј.

1
цирк

Кловнови, душа и срце сваког циркуса, деле се на беле и тако-
зване **Глупе Августе**. Поред тога што имају сасвим различите
улоге они се одмах препознају по оделу. Бели клоун је веома
елегантан у свом широком костиму од свиле украшеном везом живих
боја и шљокицама. На ногама има беле доколенице и плитке црне
ципеле а на глави шиљату капу. Лице му је бело као брашно и ве-
ома тужно, с обрвама обореним надолу. Глупи Август одевен је на-
двоје-натроје у дречећи костим са много подеротина и разнобојних
закрпа. На глави носи цилиндар, око врата лептир-машину. У лицу је
сав шарен — црвен, љубичаст, роза, бео. Бели клоун и Август насту-
пају заједно с тим што је бели клоун увек господар ситуације и у
праву а Август неспретан и глуп због чега лако пада у очајање. До-
бар клоун је одличан глумац а поред тога и еквилибриста, жонглер,
дресер и мађионичар.

ГЛУПИ АВГУСТ И ПАТУЉАК

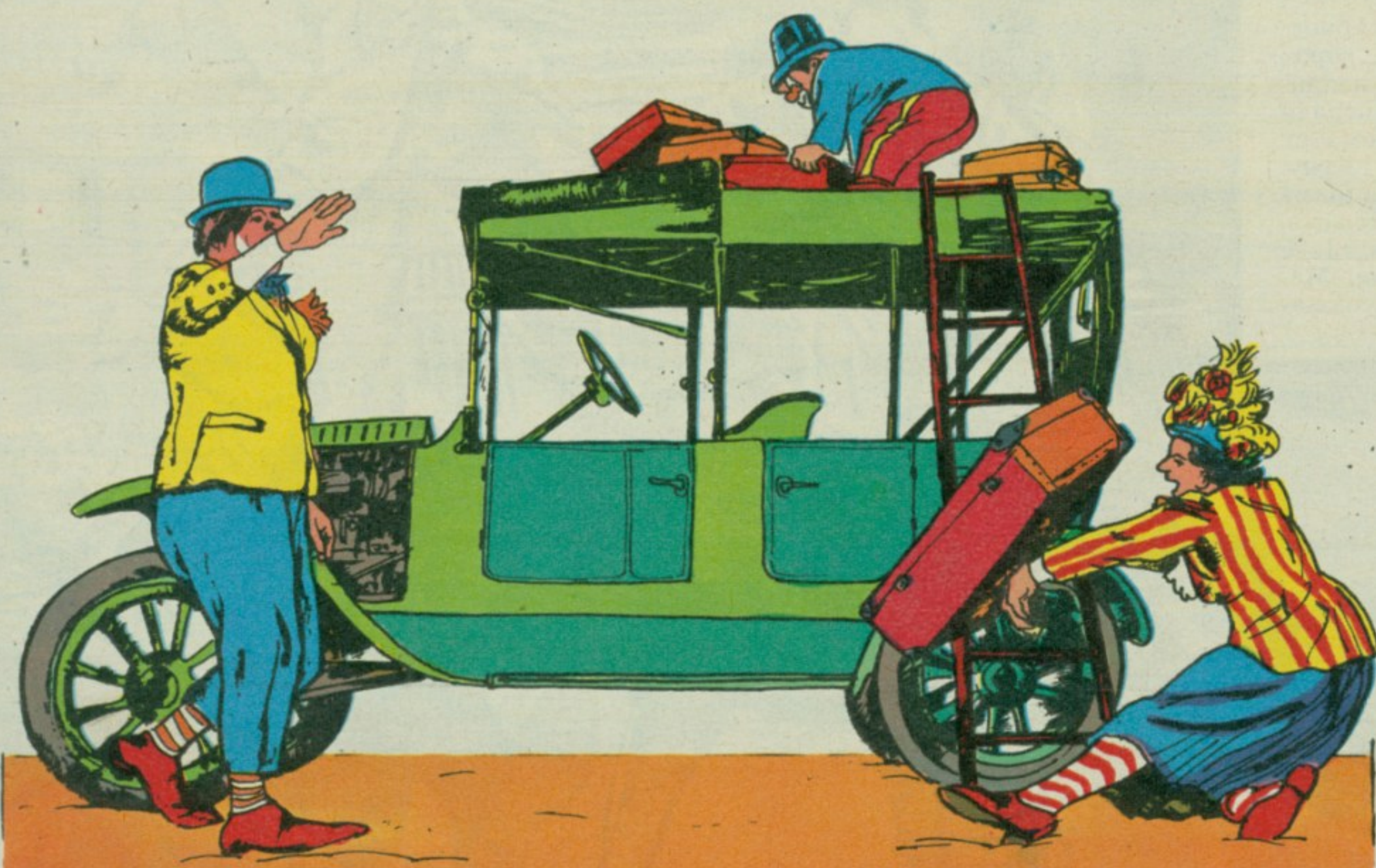
ДРЕСИРАНИ МАЈМУН

АНТОНЕТ И ГРОК /1910.г./

АВГУСТ

БРАЋА КАВАЛИНИ И ПОБЕСНЕЛИ ТАКСИ /1950.г./

ЏОЕ ЦЕКСОН КАО
КРАДЛИВАЦ БИЦИКЛА /1925.г./

КЛОВНИ

ДИРЕКТОР ЦИРКУСА

ПОМАГАЧ У ЦИРКУСУ

АНТОНЕТ /1905.г./

АЛБЕРТО ФРАТЕЛИНИ /1955.г./

КЛОВНИ

ДРЕСИРАНИ ПСИ

ЕНГЛЕСКИ КЛОВНОВИ ИЗ ЦИРКУСА МИЛЗ /1955.г./

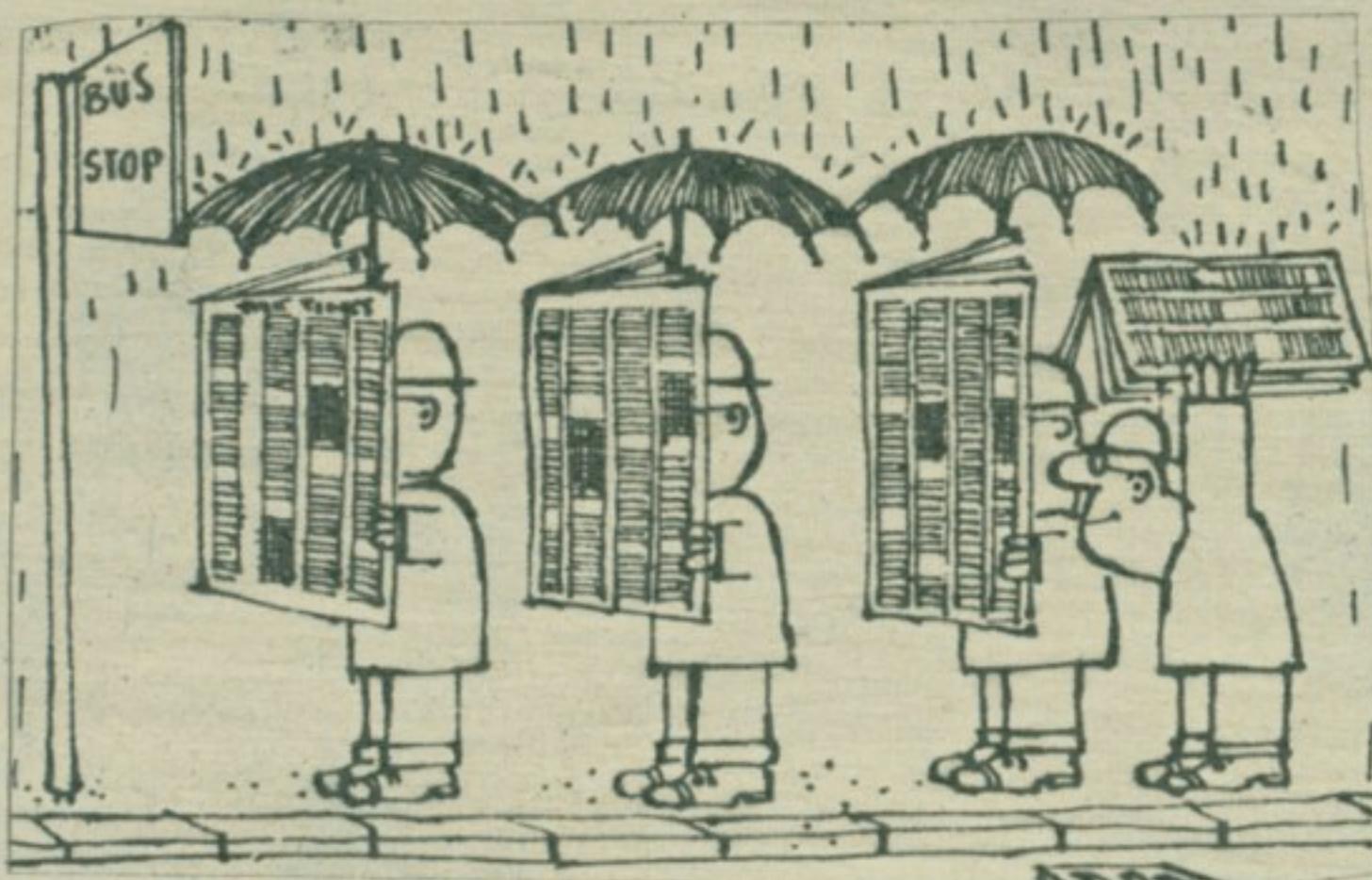

БРАЋА ФРАТЕЛИНИ КАО ВАТРОГАСЦИ /1925.г./

У следећем броју: ДРЕСЕР

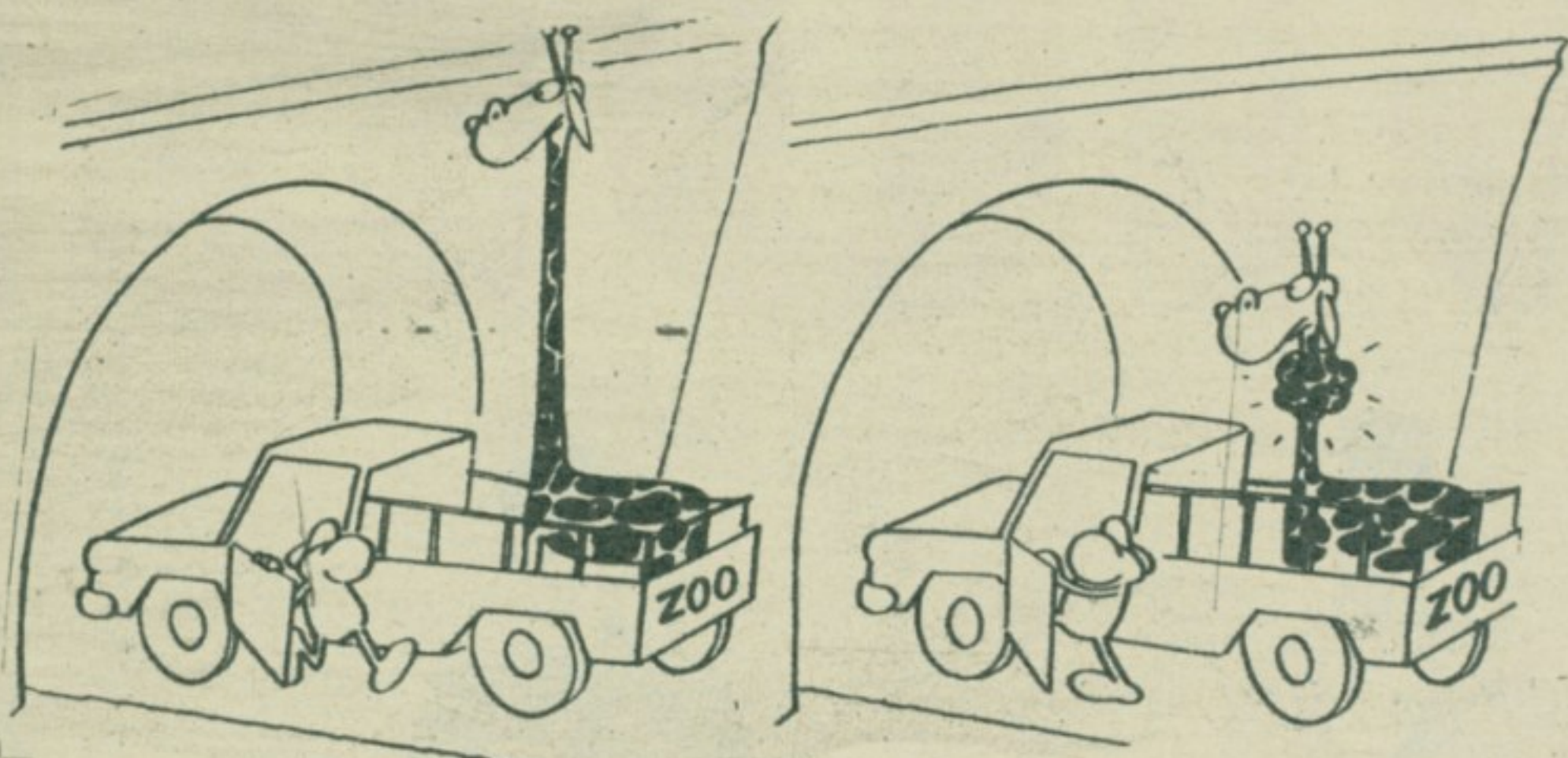
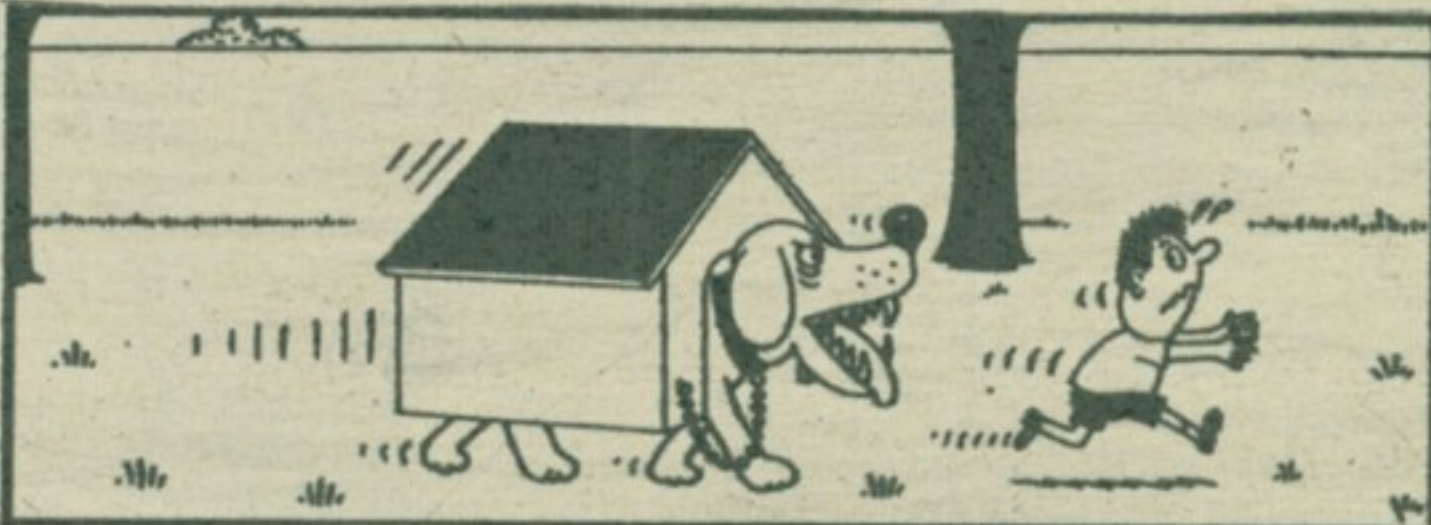
хумор

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

БЕЗ РЕЧИ

— Брзо, брзо!

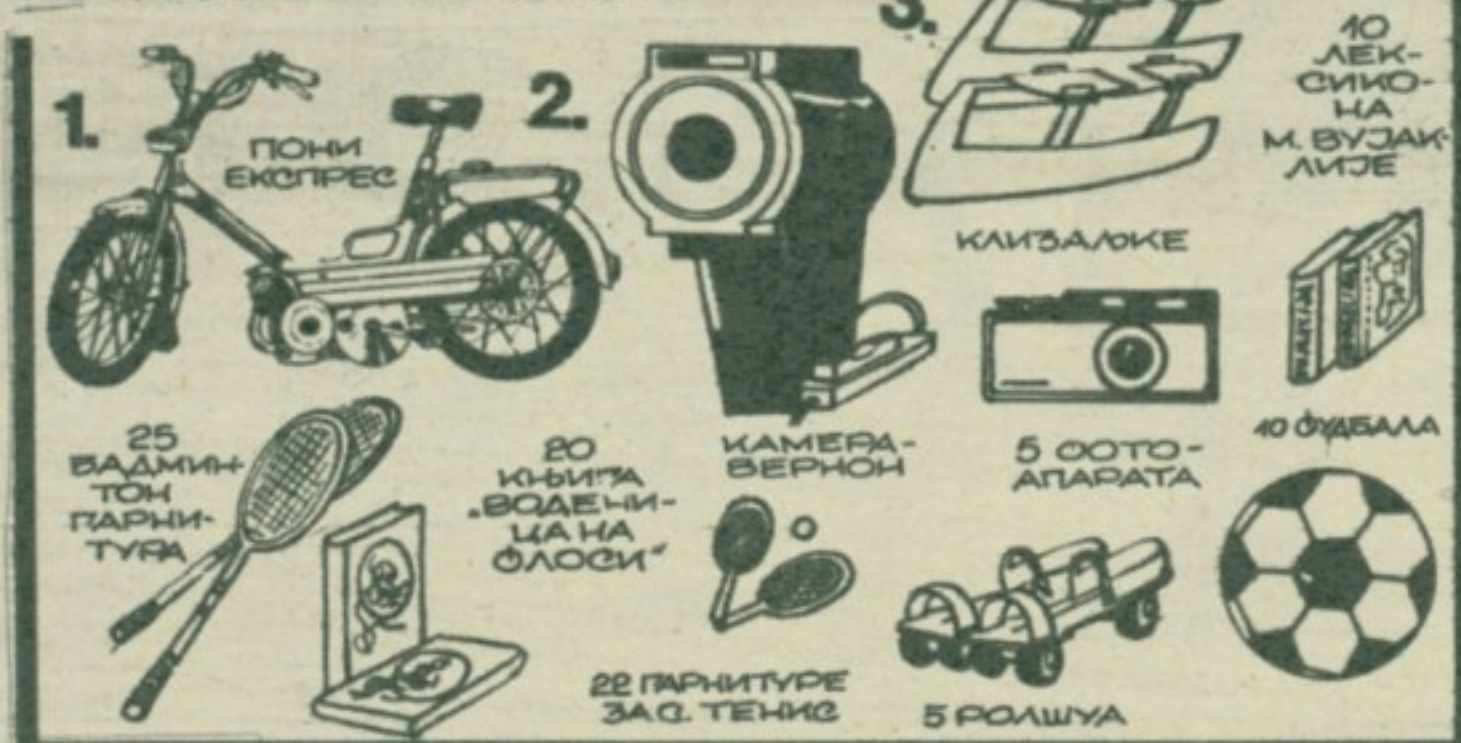
SOMBOLED МАКСИМАЛНИ СЛАДОЛЕД

ПОЗИВА ВАС
НА ВЕЛИКУ
НАГРАДНУ
ИГРУ!

Пошаљите на адресу: ПИК „СОМБОР“ — 25000 СОМБОР, 20 поклопаца и кесица (може и помешано) од СОМБОЛЕДА, као што су они означени стрелицом на горњем пртежу. Награде ће бити извучене 25. септембра.

НАГРАДЕ 4. КОЛА

Ово је једна од четири велике наградне игре. За сваку нову игру нове награде.

ENERGOINVEST НАГРАЂУЈЕ

МУСЕМИЋ ИЗВУКАО НАГРАДЕ

Далека афричка земља у коју ће Енергоинвест — после финалног такмичења — послати срећног добитника зове се Замбија. То је уједно и тачан одговор на питање постављено у 27. Енергоинвестовом задатку објављеном у ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ (број 1022). Сви они читаоци који су овако одговорили учествовали су у извлачењу награда на срећу. Извлачење награда је обављено у пословници Енергоинвеста на Скендерији а награде је извлачио Вахидин Мусемић,

репрезентативац и стандардни првотимац ФК Сарајево.

I НАГРАДУ: петнаест дана летовања за ужу породицу добио је **ДУШАН ПЕТРОВИЋ**, Сплитска 13/1, 11000 Београд

II НАГРАДУ: Енергоинвестов бојлер Мебош добила је **ЗОРКА БОЈАНИЋ**, Моше Пијаде 17а, 81000 Титоград

III НАГРАДУ: гитару добила је **СНЕЖАНА САКАЧ**, Партизанска 35 (Срем) 22414 Суботиште.

7
дана
увек
с вама

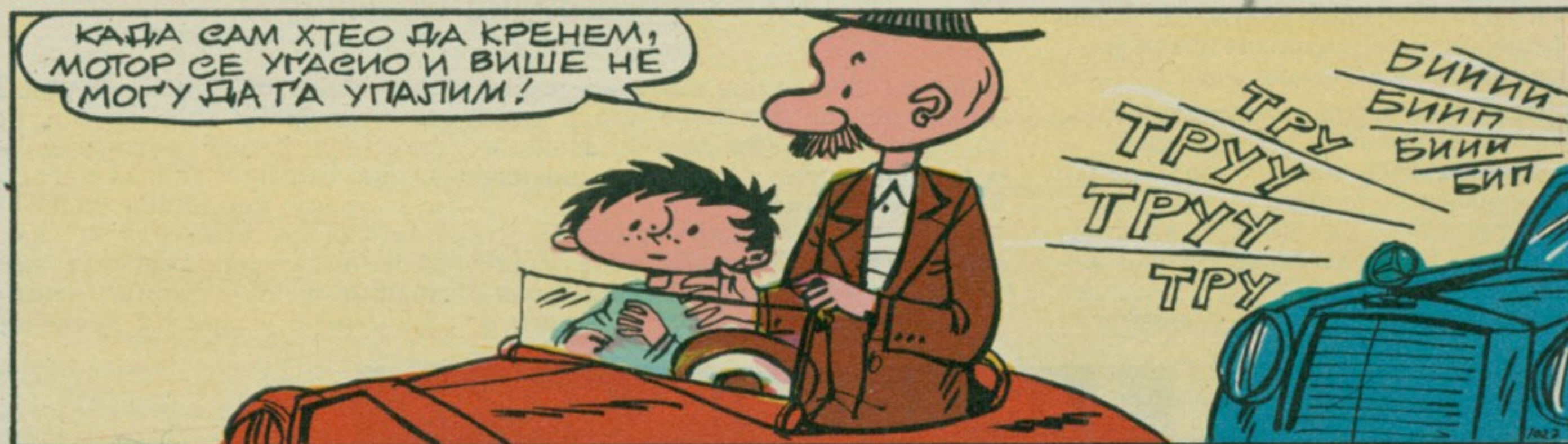

**ЈЕДНА
АЛИ
ВРЕДНА**

Ко купује кавез хоће и птицу

(Пољска пословица)

ГОЛУБОВИ ПИСМОНОШЕ

ДА НИСТЕ И ВИ РОБОТ?

Чак ни љубитељи научно-фантастичних прича и романа не могу да замисле каквом брзином наука сустиже фантастику. Узмите на пример синтетизовање молекула: пластичне материје које имитирају људску кожу већ се налазе у продаји.

Морам да признам, мене то нимало не радује.

Кибернетика такође корача фантастичном брзином напред. Сад већ могу да се уобличавају многе функције људског мозга. Вештачко око може се начинити тако да види, вештачке ноге корачају, вештачке руке раде...

Почиње век андроида.

Већ је могуће конструисати робота — стравичну творевину од челика и пластичне масе која се по спољашњости не може разликовати од човека. Ипак, кад бисмо завирили унутра, угледали бисмо нешто потпуно нељудско, нешто што служи ко зна каквим циљевима. И можда је код њега, тамо где се код нас налази топло људско срце, темпирна бомба подешена тако да експлодира и разнесе све око себе кад изговори одређену реченицу која је у њега програмирана као шифра.

Има њу нечеја...

Та мисао почела је да ме мучи пре неколико дана, некако одмах после ручка. Своје стрепње саопштио сам жени. Не одвајајући се од књиге она се насмејала и климнула главом покретом који је код ње одавно постао механички.

У томе покрету било је нечег... нечег... Седео сам у фотељи, пажљиво је посматрајући. А онда ми је у мозгу први пут прорадио црв сумње. Ма не, то је немогуће...

Било ми је јасно колико је недостојно што стварам такве претпоставке о својој рођеној жени. Али, претња ми је изгледала потпуно реална и утолико више стравична што она у коју сам почињао да сумњам можда, чак и вероватно, ни сама не сумња ко је она у ствари. Уосталом замислите да сте ви сами човеколики робот — андроид. Како да то сазнате о себи?!

Најзад сам дошао до оваквог закључка: нека буде шта буде, милија ми је било каква истина о мојој жени но ова неиздржљива неизвесност.

Сутрадан сам приступио читавој серији испитивања и проверавања. За оне које муче сличне сумње прилажем извештај о својим експериментима...

Лаке лејуре

Олдис стоји, премештајући се с ноге на ногу, крај главног улаза, нервозно поправља кравату и кроз млечно стакло на вратима напету буљу у двориште. Његова жена која је тркнула да купи брашно у бакалницу, само што није отворила врата са улице. За време њеног одсуства Олдис је успео да испод малог отирача у предсобљу сакрије аутоматску вагу.

Ако она улазећи својим лаким кораком и бришући ноге „отера“ казљку на ваги на пет тона, одмах ће позвати полицију.

Жена улази са осмехом на лицу. Не, није тежа од сваке обичне жене!

Ипак, она на неки начин сад

још више плаши Олдиса. Јер, он одлично зна до каквих су све чуда научници дошли с тим лаким легурама. Што више мисли о томе њена нормална тежина постаје већи доказ њене кривице: она несумњиво нешто крије.

— Како се осећаш, драги? — пита она.

Олдис тупо клима главом и не чини ниједан покрет да би јој показао да скине капут. Његова жена

ту твоју предивну кожу под овим микроскопом.

Прејид у кухињи!

— Сад не могу, драги мој детективе, — одврати му весело жена. — Знаш да за доручак морам да умесим слатке погачице. Ако желиш можеш да поставиш сто.

Тај дијалог снимно је магнето-

— СИГУРНО ТИ ЈЕ ПРЕГОРЕО НЕКИ ОСИГУРАЧ! — УРЛАО ЈЕ ОЛДИС НА ЖЕНУ

је веома привлачна, кожа јој је без иједне пеге или боре, свака влас на глави на свом месту. Ипак... баш то с косом је неприродно напољу дува ветар.

— Данас изгледаш предивно — рече јој он развлачећи усне у сатански осмех. — Дођи овамо, ближе светлости, хтео бих да испитам

фон који је Олдис сакрио испод јастука преко кога је још, као намерно, бацио раширене новине. Олдис сад преслушава магнетофонску траку користећи сваки тренутак кад се жена удаљи из собе. Већ је потпуно сигуран да се у њеним речима крије нешто што потпуно одудара од начина разми-

ТАМО ГДЕ КОД НАС БИЈЕ ТОПЛО ЉУДСКО СРЦЕ КОД ЊИХ ЈЕ ТЕМПИРНА БОМБА ПОДЕШЕНА ДА ЕКСПЛОДИРА НА ОДРЕЂЕНЕ РЕЧИ

шљања и осећања људских бића. Јер, коме би људском бићу пало на памет да би један мушкарац могао да жели да постави сто.

Прикрао се кухињским вратима и сад вири кроз кључаоницу да би проверио да у чинију у којој она меси тесто за погачице не пада, заједно са сувим грождем, и челична прашина. Изненада улеће у кухињу с таквим страшним криком да би од њега морала да се у жилама следи крв сваком оном кроз чије жиле струји крв.

— Ох! — узвикну жена испуштајући на под кесу с брашном. — Ала си ме уплашио?

— Знаш и сам! Чуо сам како су се у теби укључила два-три релеја!

— Не изигравај будалу! — љутито му одговори жена. — Кашица је пала на под, отуд тај звук!

Олдис ништа није одговорио али на његовом лицу се огледала неверица. Наставио је да се мота по кухињи правећи се да нешто тражи. За то време погачице су биле умешене и жена је већ пун плекс ставила у пећницу.

Изабрао је најзгодније место за осматрање, он је није испуштао из вида. Не обраћајући на њега пажњу, жена је укључила гас и паљећи га, изгорела прст.

Привремен пораз

— Синхронизација покрета се по кварила — саосећајно примети он — Покажи прст. Да ипак не мирише на изгорелу гуму?

Он сумњичаво загледа њен прст и наједном га дограби зубима.

— Бедниче! Садисто! — врисну жена и одгурну га од себе. — Шта ти је? А сад, губи се из кухиње док чај не буде готов.

Олдис се повлачи. Претрпео је привремени пораз али он не намерава да одустане од своје одлуке. Жена га је за тренутак збунила, истерала из кухиње док тамо не доведе све у ред. Али, он се неће предати. И кад је она поставила сто за роручак, у Олдисовој глави ратни план је већ био разрађен до последњег детаља.

Попео се на столицу коју је поставио иза полуотворених врата трпезарије и чека тренутак да се она појави с чајником у руци. Тада ће јој сипати за врат сврбећи прашак.

— Ти си потпуно сишао с ума! Какве су то глупе шале? — вришти она а млаз врелог чаја из чајника облива Олдисову ногу.

— Ништа! Не шалим се. Просто ми је пало на ум да обришем прашину с горње ивице врата!

Невин израз који даје свом лицу док изговара те речи чинио би част сваком великом глумцу.

— Не дозвољавам да се са мном понашаш као с неком механичком

Господар мамута

игралком! — протестује и даље жена.

— Тако, тако! Хајде, понови — изговара он кроз зубе, али тако тихо да га она не чује.

Жена журно ставља на сто вруће погачице и почиње да чеше леђа. Олдис је разочаран: леђа од пластике требало би да буду неосетљива. А жена се ипак чеше. И више од тога: чешући се говори да ће морати да оде у спаваћу собу да се пресвуче.

— Шта је? — изазивајући је пита Олдис. — Прегорео ти је неки осигурач или се догодило нешто слично?

— Теби је мозак прегорео! — љутито му одговори жена излазећи из трпезарије.

Механичар или лекар?

За то време Олдис ставља на жени тањир металну погачицу купљену ко зна још када у радњи играчака и разних „варалица“.

Међутим, превара је откривена чим се жена вратила и села за сто. — Погачица-играчка? У твојим годинама! — зачуђено је узвикнула. — Шта је с тобом? Ти очигледно треба да одеш на преглед код... хм... лекара.

Олдис скочи од стола.

— Најзад си се издала. Хтела си да кажеш код „механичара“! Зар није тако?

Жена је најзад изгубила нерве. — Драги мој, ти си изгледа уобразио да ја нисам људско биће већ неки механизам. Да знаш, ако тако наставиш мораћу да те стрпам у психијатријску болницу!

— Ти си у стању све да учиниш да би ми затворила уста. На све си спремна. Али, у тој прљавој игри ја пратим сваки твој корак. А сад ти упућујем отворен изазов: појешћеш једну од тих погачица које си испекла.

Жена љутито дохвати с тањира једну погачицу и стаде да је жваће.

— Видиш — изговори му с пуним устима — једем ја па...

Ту се загрнула и закашљала. Олдис ликује. Најзад је извео ствар на чистину.

— У твој звучник и појачало запале су мрве, зар не? — изговара пакосно и узима телефон да би позвао полицију. Не престајући да кашље жена га моли да се уразуми али је он тврђ као дијамант.

— Зашто нећеш поштено да признаш? — шапуће окрећући бројчаник. — Хајде, кажи отворено да ниси обична жена, да си робот.

Доведена до ивице очајања жена изговара:

— Ја сам робот... — и наједном се распада на саставне делове. По трпезарији се разлетело око 5.400 разних детаља рачунајући ту и лампе, транзисторе, кожу, зупчанике, жице. Само погачице више нигде није било...

Опкољен си

— Полиција? — повикао је Олдис у слушалицу. — Молим вас да сместа дођете код мене...

— То те у сваком случају не би мимоишло — изговара метални глас на другом крају жице. — Нисмо те узалуд унели у своју картотеку. Опкољен си. Знамо ми ко си ти.

— Хоћете да кажете... — избежљиво виче Олдис — ... хоћете да кажете да сам... ја сам роб...

У истом тренутку и Олдис се растури на саставне делове.

ПЛОЧА ЗА ВАС

МОЈА МАЛЕНА

За ансамбл „Мармеладе“, који је пре неколико месеци гостовао и код нас, на жалост врло кратко због лоше организације, чули смо пре неколико година. На њиховој новој плочи су две композиције „МОЈА МАЛЕНА“ која има само исти наслов као хит чувених „Плутерса“ и „ДА ЛИ ЈЕ ТВОЈ ЖИВОТ САМО МОЈ“. Цена плоче је 9,30 дина.

НОВИ ХАМПЕРДИНК

После дуже паузе велики ривал Тома Џонса снимно је нову плочу. На њој су две композиције: „САНТА ЛИЈА“ — која је већ постала хит и „СТРАНАЦ УЛАЗИ У МОЈ ЖИВОТ“, његова верзија популарне композиције из Сан Рема „ЉУБАВ ЈЕ РОМАНТИЧНИ БЛУЗ“ коју је певала Ориета Берти. Плочу је издао „Југотон“, а цена је 9,30 дина.

3+333

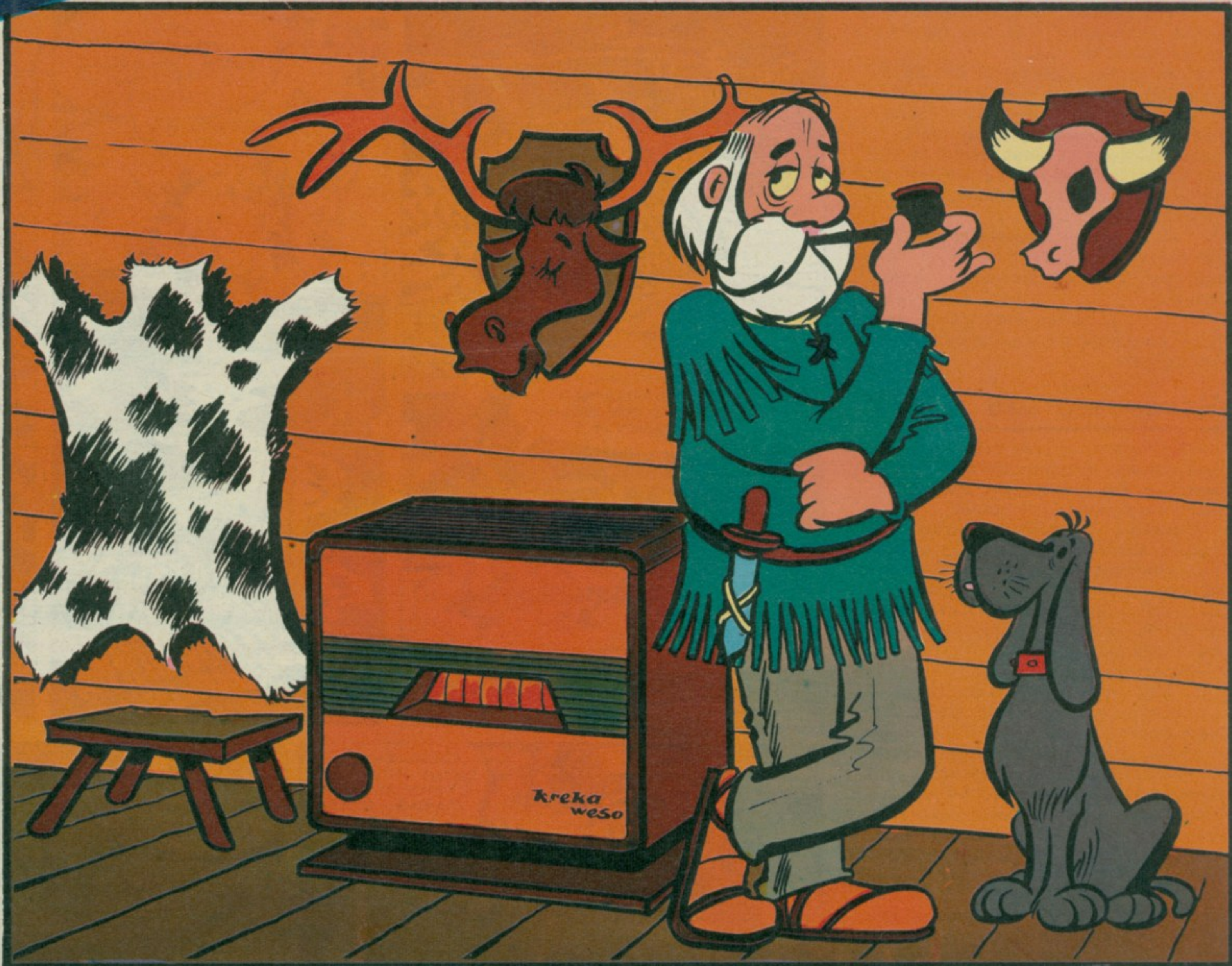
ЕНЕРГОИНВЕСТОВА НАГРАДНА ИГРА

ОДГОВОРИ ЗА НАГРАДУ!

32 Трапер Тим на се-
веру Канаде, ко-
ме кости више ни
су тако младе, већ осе-
ћа мирис зиме и сања о
чаробној пећи која се
никад не би гасила. Од-
говорите: Да ли се код
Енергоинвестове трајно
жареће пећи „Крека-
Weso“ може регулисати
температура?

ENERGOINVEST

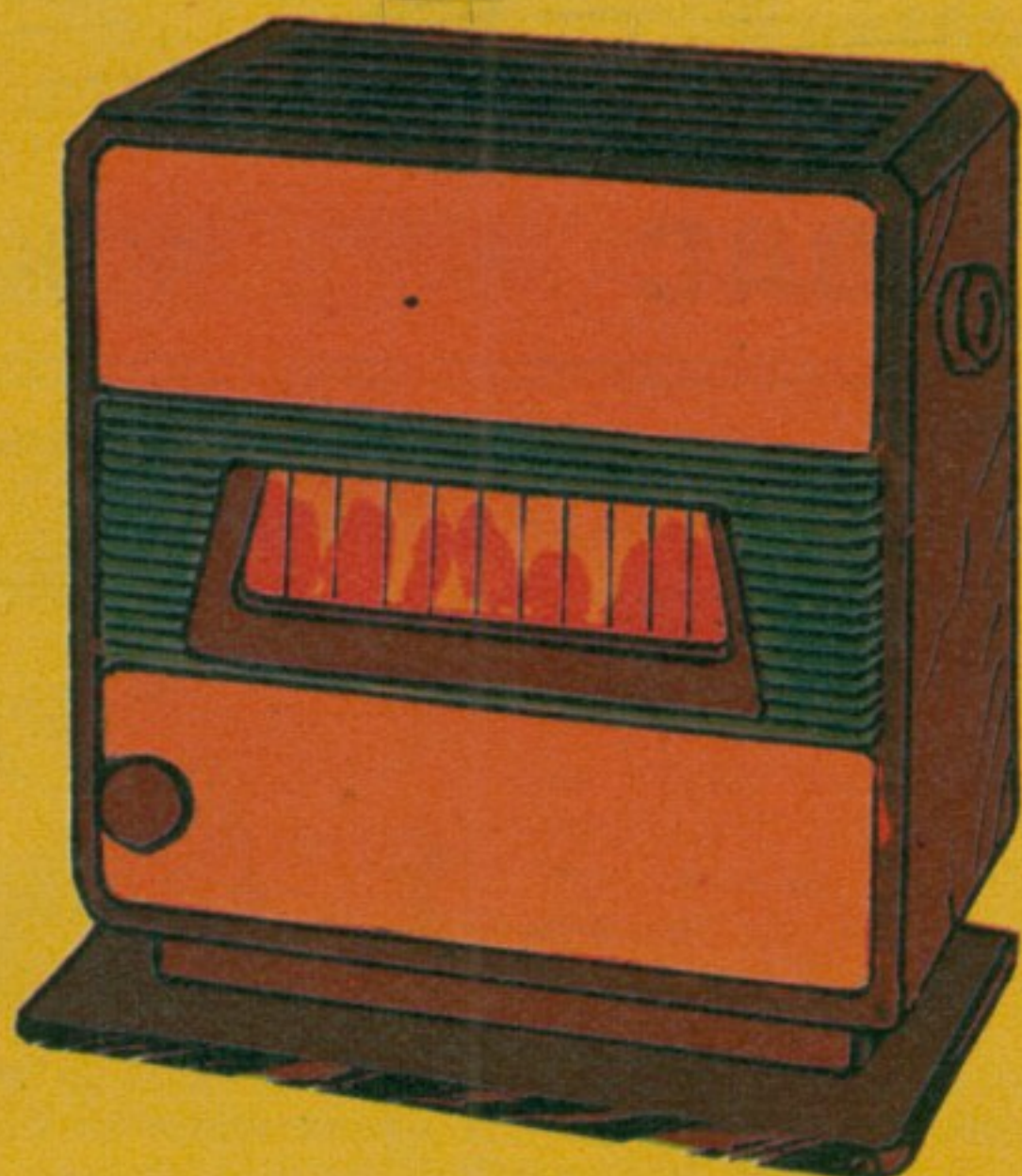
Тачан одговор напи-
ши на дописницу, и-
сеци и залепи број за-
датка. На полећини
дописнице испиши
своје име и тачну ад-
ресу и пошаљи на:
ЕНЕРГОИНВЕСТ —
за квиз — 71001 Са-
рајево.

ENERGOINVEST * ПРОИЗВОДНИ ПРОГРАМ

СПЕЦИЈАЛНО ТРАЈНО ЖАРЕЋА ПЕЋ

СА КАЉЕВОМ
ОБЛОГОМ,
ЕКРАНОМ И
АУТОМАТИКОМ

ЕНЕРГОИНВЕСТ — Творница пећи Тузла, у сарадњи са западњонемачком фирмом »Weso« израђује савремену специјално конструисану пећ на чврста горива која је добила највиша признања на изложбама и сајмовима у земљи и иностранству

ТРАЈНО ЖАРЕЋА ПЕЋ ОБЕЗБЕЂУЈЕ:

- Ванредно малу потрошњу горива уз степен искоришћења топлоте од 80%
- Аутоматску регулацију топлоте што гарантује удобност просторије и велику уштеду горива.
- Равномерно загревање просторије за време целе сезоне ложења. Пећ се потпали у јесен и гори до пролећа! Повремено се пуни горивом и одстрањује пепео.
- 1—2 ложења омогућава загревање просторије најмање 24 часа. При најнижем степену регулације (између 0—1) пећ са истим пуњењем гори и дуже.

ПОСЕБНЕ ПРЕДНОСТИ ПЕЋИ

- Естетски обликована, обложена каљевом облогом, украс је сваке просторије
- Стаклени екран на предњој страни пећи омогућава пријатан поглед на жеравицу и повећава топлотни ефекат („оптичка топлота“), а дуге зимске дане чини веома пријатним.
- Двоструким сагоревањем горива и швелованих плинова, постиже се сагоревање без чађи и дима, а пепела има у врло малој количини и веома је растресит.
- Пећ се може ложити свим врстама чврстог горива, а најекономичније сагоревање постиже се угљеном (обично лигнит) гранулација 40—80 мм.

ИЗМЕЂУ ТАЧНИХ ОД-
ГОВОРА, НА КРАЈУ
ГОДИНЕ ИЗВУЋИ ЋЕ
СЕ ДОБИТНИЦИ ТРИ
ПРВЕ НАГРАДЕ: ПУ-
ТОВАЊЕ ЗА МЕКСИ-
КО, ЗАМБИЈУ И ДИЗ-
НИЛЕНД (САД) КАО И
333 ДРУГЕ ВРЕДНЕ
НАГРАДЕ.

3+333

Да лакше решите задатак
гледајте ТВ-ПОНЕДЕЉАК
ЕНЕРГОИНВЕСТА на теле-
визији сваког понедељка у
19 часова

ENERGOINVEST

ТРАЖИМО ПРИЈАТЕЉЕ

Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Имам 19 година и завршио сам гимназију. Волим забавну и бит музику. Бране Аћимовић, село Врхеновица, з. п. Тешаца 18212.

Имам 15 година. Ученик сам Војне гимназије. Желим да се дописујем са друговима и другарицама из свих крајева наше земље. Скупљама марке, разгледнице, стари новац и маркице „Кандит“. Иван Шестић, Илица 256-б, Загреб, ВП 3566.

Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље. Имам 14 година. Скупљама разгледнице глумаца. Волим музику и све спортове. Јадранка Бошњак, Херцеговачка 2, 71000 Сарајево.

Имам 13 година. Желим да се дописујем са младима из иностранства, посебно из Јапана и Мексика. Језик дописивања: српскохрватски, руски, енглески, немачки и италијански. Сакупљама: значке, привеске, марке и стари новац. Весна Влајков, Трг фестивала југословенског филма 3, 52000 Пула.

Имам 16 година. Желим да се дописујем са друговима и другарицама широм Југославије. Обожавам Ђорђа Марјановића. Навијам за „Партизан“. Језик дописивања српскохрватски и албански. Љатић Башић, ученик III/3 разреда гимназије „Скендербег“, 18523 Прешево.

Желим да се дописујем са дјечама и дјевојчицама широм наше домовине. Хоби ми је скупљање салвета. Навијам за „Црвену звезду“. Имам 11 година. Дајана Кђевић, о. ш. „Илија Кишић“, 81346 Зеленика.

Желимо да се дописујемо са друговима и другарицама из Југославије. Хоби нам је скупљање страних маркица. Језик дописивања српскохрватски и енглески. Мира и Вида Новков, 113 Hechenberg Av. Green Valley 2168. Sydney, N. S. W. Australia.

Имам 16 година. Желео бих да се дописујем са друговима и другарицама из целе земље. Сакупљама: одликовања, старе књиге и стари новац. Мењао бих за филателистичку збирку и репродукцију уметничких дела и др. Радивоје Војовић, Јездина, 32000 Чачак.

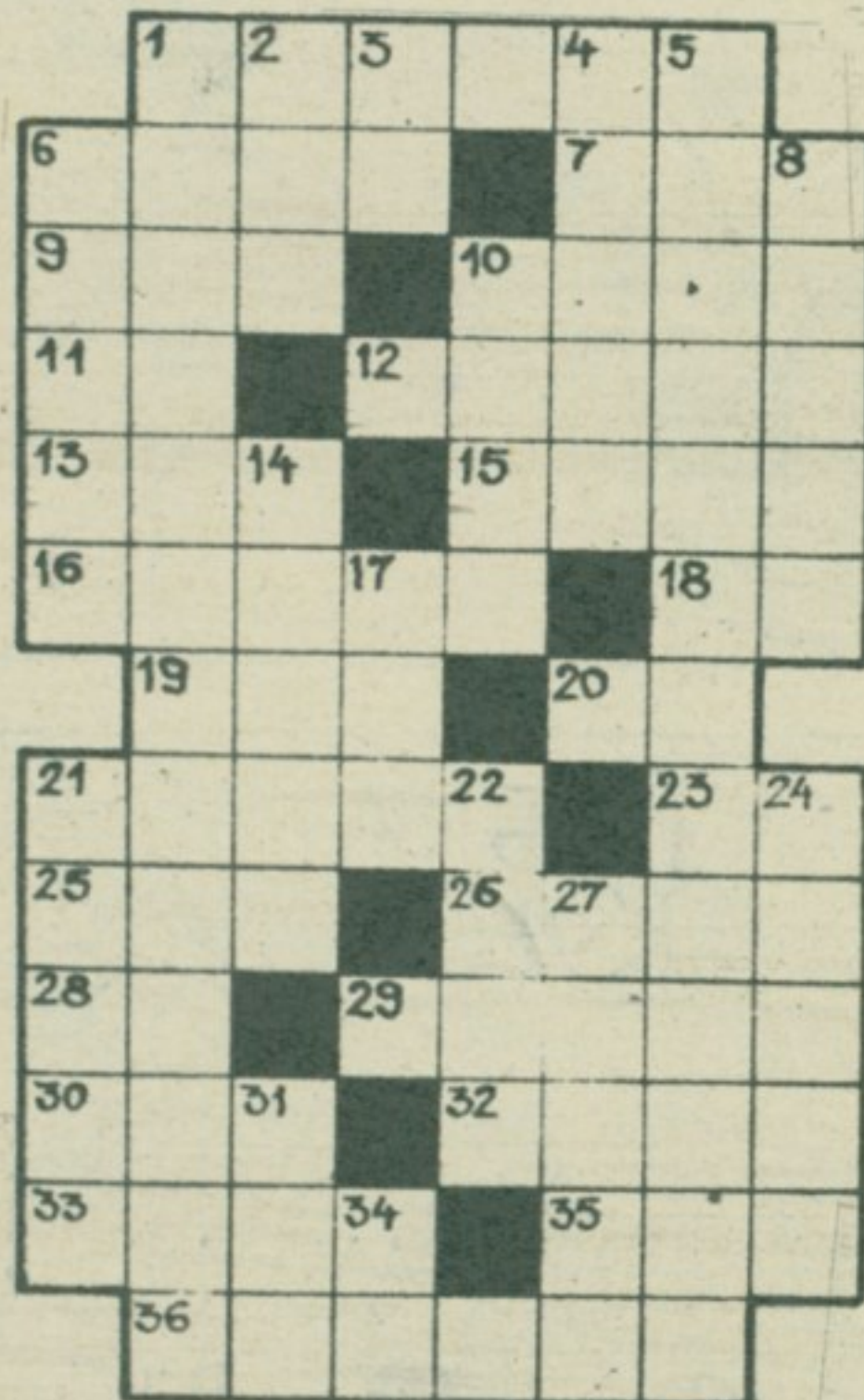
Желела бих да склопим пријатељство са друговима и другарицама широм Југославије и иностранства од 13 до 18 година. Рођена сам 1957. Добрила Мичић, Железничка 111, 26334 Велико Средиште.

Имам 15 година и желела бих да се дописујем са друговима и другарицама широм наше земље и иностранства. Језик дописивања: српскохрватски, енглески и француски. Цветанка Николовска, Антон Попов 182/1. Нас. Мацари, 91000 Скопље.

* укршћене речи *

Водоравно: 1) египатска кобра; 6) десна притока Саве; 7) припадник огранка старих Словена; 9) грчко слово; 10) област у Грчкој; 11) грчко слово; 12) градска четврт; 13) аустралијска птица тркачица; 15) бог љубави код старих Римљана; 16) а-

гински законодавац; 18) аутомобилска ознака за Пех; 19) домаћа животиња; 20) упитна заменица; 21) средња школа у Француској; 23) иницијали имена и презимена познатог руског књижевника („Рат и мир“); 25) црна креда; 26) место на острву Цресу; 28) лична заменица; 29) рола; 30) позади; 32) врста зачина; 33) река у Црној Гори; 35) ноћ на птица грабљивица; 36) репродукција неког објекта у малим размерама.

Усправно: 1) врста спорта; 2) бања у Белгији; 3) свеза; 4) грофовија у Енглеској; 5) наука о човеку; 6) совјетски шаховски велемајстор; 8) планински венац у Чехословачкој; 10) кухињска посуда; 14) друм, пут; 17) стара мера за тежину (множ.); 21) гранична цена; 22) врста спортског чамца; 24) пројектована пруга; 27) врста песме; 31) врста папагаја; 34) першун.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Гоген; 5) доба; 6) ес; 8) Кина; ц; 10) ВА; 12) рог; 13) Јелен; 15) кк; 16) калота; 17) алт; 19) Тетис; 20) Еро; 22) Рос; 23) Сцила; 25) сто; 27) ликови; 28) ет; 29) Ајова; 30) Уфа; 31) па; о; 32) Грац; 33) ни; 35) кран; 36) Нерон.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Милојко Дрловић. Главни и одговорни уредник Живојин Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 88,00 дина, полугодишња 44,00 дина, тромесечна 22,00 дина. Претплата за иностранство: годишња 176,00 дина, полугодишња 88,00 дина, тромесечна 44,00 дина. Уплате на текући рачун 608-1-82-1. Годишња претплата у иностранству валути: DM 52. — S 14. — Ff 78,40 — Sfr 61,60 — Skr 72,80. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 608-620-3-32000-10-54. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 31/1 тел. 22-711.

МАЛА ПОШТА

КОРИСНА РАЗМЕНА

Драга Редакцијо!

Честитам ти са замишљањем хиљади-ти број и прелазак на латиницу која ми омогућава да уз Забавник боље научим српскохрватски језик. Учествовао сам на конкурс за шибице на ме занима шта ћете учинити са приспелим слицицама. Објавите, молим, адресу творница шибица „Драва“ и „Долац“.

Молим вас, објавите и ово: Желео бих да мењам „Звигорепец“ и 20 стрипова за одговарајући број Забавника из 1968. и 1969. године. Мислим да ће путем ове размене заинтересовани читаоци Забавника моћи да уче словеначки језик као што ја учим српскохрватски. Купио бих Забавнике број 940, 948 и 1014, а у замену за стрипове дајем нешто друго.

Саје Изток, 61000 Љубљана, Титова 89

Сличице са шибица, приспеле на конкурс за најлепшу шибицу, употребити се за изложбу која ће бити приређена у Дому пионира у Београду у време сусрета деце Европе. Ево и адреса наших познатих фабрика шибица: „Драва“ — творница жигица, 54000 Осијек, Р. Кончара 117 и „Долац“ — творница шибица, 72278 Долац на Лашви, БиХ.

АДРЕСА ЗА ЈАСНУ

Молила бих вас да ми понађете адресу неког њемачког омладинског листа.

Јасна Кос, 57000 Задар, Бијанкијева 6

Дајемо адресу познатог немачког илустрованог часописа за младе BRAVO чија је цена 1 DM Redaktion BRAVO, 8 München 2, Augustenstrasse 10.

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ...

РЕШЕЊЕ ЗАГОНЕТКЕ

СПЕЦИЈАЛИСТА ЗА РЕШЕТКЕ

Катанић је тврдио да га је инспектор Окац пробудио. Ако је то тачно, због чега је он онда имао на ногама ципеле а не кућне патике које су стајале поред кревета. И друго, ако је тек устао, како је могла вода да ври у чајнику на штедњаку. Према томе, Катанић је лагао кад је тврдио да није излазио из куће, односно да га је инспектор Окац пробудио.

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП ФАНТОМ ПИРАТИ ПОД МАСКОМ

ПРЕТПЛАТИТЕ СЕ НА „ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“

Ако ниси сигуран да ћеш сваког петка моћи да добијеш Политикин забавник, претплати се на лист

НАРУЧБЕНИЦА

Претплаћујем се на ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК (не потребно прецртати). Износ од 88 н. д. за годишњу претплату, односно 44 н. д. за полугодишњу претплату (непотребно прецртати), послаћу вам кад добијем од вас уплатницу.

Име и презиме: _____

Место, улица и број: _____

Попуни, изрежи и залепи на дописницу и пошаљи: ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК, 11001 Београд, Македонска 29.

